

PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT

LLEI

1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

Les universitats catalanes es troben, en aquest principi de segle, davant de noves realitats, nous reptes i noves oportunitats. Els processos d'internacionalització afecten plenament el nostre món universitari i requereixen polítiques i estratègies ben afinades en àmbits com la qualitat de la docència i la recerca, la mobilitat dels estudiants i del professorat o la convergència cap a la constitució d'un espai europeu d'ensenyament superior. D'altra banda, l'evolució ràpida de l'entorn econòmic i social demana una adaptació constant dels ensenyaments i dels mètodes operatius de les universitats a fi de permetre combinar de manera efectiva la creació i la transmissió de coneixements científics, tècnics i humanístics amb la preparació per a l'exercici professional i amb el foment del pensament crític, el pluralisme i els valors propis d'una societat democràtica. Així mateix, la generalització de l'ensenyament superior a Catalunya, completada amb una certa disminució de la pressió demogràfica, permet desenvolupar, amb decisió creixent, polítiques de qualitat encaminades a situar les universitats catalanes en posicions capdavanteres i a oferir un servei de primera línia a la població de Catalunya en el camp de l'educació superior. Finalment, les tecnologies de la informació i les comunicacions obren possibilitats fins ara insospitades i poden constituir instruments essencials per a la millora permanent de les universitats.

En la tasca d'afrontar les noves realitats, aquesta Llei es fonamenta en tres premisses bàsiques. En primer lloc, en l'existència d'una realitat universitària catalana, hereva d'una tradició intel·lectual, educativa i científica que ens és pròpia i que anomenem "sistema universitari de Catalunya". En segon lloc, en la voluntat d'aquesta realitat d'integrar-se plenament en l'espai europeu d'ensenyament superior i d'assolir un paper protagonista en la seva construcció. Finalment, en l'excel·lència com a instrument indispensable de progrés en tots els àmbits de l'activitat universitària i, en particular, en la docència, en la recerca i en la transferència de tecnologia i de coneixements.

El sistema universitari de Catalunya constitueix una realitat amb segles d'història. El rei Jaume II va crear els Estudis Generals de Lleida, l'any 1300, orientat pels principis d'autonomia universitària i d'universalitat del saber. Entre 1533 i 1645 es posaren també en funcionament estudis generals o universitats a Barcelona, Girona, Tarragona, Vic, Solsona i Tortosa. És interessant constatar que les ordinacions (esta-

tuts) en regulaven amb precisió el funcionament intern i, entre altres coses, l'elecció del rector, càrrec que es repartien alternativament un català i un aragonès. També posaven ja l'èmfasi en la voluntat d'atracció d'estudiants forans.

L'ensulsiada de 1714 s'emportà les universitats històriques. Durant el segle XVIII la Junta de Comerç promogué a la ciutat de Barcelona una activitat educativa d'esperit alhora modern i pràctic. La restauració, llargament reivindicada, de la Universitat de Barcelona l'any 1837 fou un gran pas endavant en el redreçament universitari. Milà i Fontanals, Duran i Bas i d'altres intel·lectuals de la Renaixença en foren professors. En l'àmbit mèdic, podríem esmentar les recerques de Ramón y Cajal i de l'escola de fisiologia d'August Pi i Sunyer. La universitat restaurada fou, però, una universitat burocràtica i de dependència molt centralitzada, una universitat provincial i subordinada -llevat del parèntesi dels anys trenta del segle XX, fins al 1954 no es pogueren atorgar doctorats a la Universitat de Barcelona-, on la realitat de Catalunya trobava dificultats d'expressió i la seva llengua pròpia era totalment absent. Tot això portà a dues línies d'acció. D'una banda, a un impuls extern i aliè a la universitat oficial per a en vigorir l'ensenyament superior i la recerca, a Catalunya i sobre Catalunya, que culminà amb la fundació de l'Institut d'Estudis Catalans i els Estudis Universitaris Catalans. D'altra banda, a un impuls intern de reforma de la universitat, conduït, en paraules de Pere Bosch i Gimpera, per una generació "que sentia apassionadament un ideal català, ideal que porta a la universitat no sols per tractar de millorar-la, sinó de transformar-la i d'incorporar-la a la vida catalana". Era una generació inspirada en el lema de Torres i Bages: "Lo dia que la Universitat sia de debò catalana, començarà la renaixença de Catalunya". Aquest moviment s'expressà amb lucidesa i un gran caràcter innovador en el Primer Congrés Universitari Català (1903) i en el Segon (1918), espais de reflexió, debat i reivindicació en què es van tractar qüestions com la catalanitat de la universitat, l'autonomia, la llibertat de càtedra i la renovació pedagògica i cultural i es va reclamar la transformació de la universitat per a situar-la en condicions d'assolir un nivell alt de qualitat.

Tots aquests moviments conflueixen en l'extraordinària florida de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb un patronat presidit per Pompeu Fabra i, com a rector, Pere Bosch i Gimpera, que succeí Jaume Serra i Hünter. L'estatut d'autonomia de la Universitat de Barcelona, promulgat l'any 1933 i vigent, amb interrupcions, fins el 1939, introduïa innovacions molt destacades en aspectes tan importants com la selecció del professorat, la regulació del professorat no pertanyent als cossos estatals, la incorporació dels estudiants als òrgans de govern i la renovació de plans d'estudi.

En la resistència contra el franquisme, destacà el paper de la universitat com a espai de reivindicació democràtica i pacífica de les llibertats i d'affirmació de les seves funcions socials. En són exponents episodis com l'acte de constitució, el 9 de març de 1966, del Sindicat Democràtic d'Estudiants de la Universitat de Barcelona, en el convent dels Caputxins de Sarrià, on, en presència d'intel·lectuals com Jordi Ru-

bió, Joan Oliver o Manuel Sacristán, es presentà el "Manifest per a una universitat democràtica", o documents com el Manifest de Bellaterra, l'any 1975, que, amb l'objectiu d'assolir una universitat catalana, científica i democràtica, van impulsar la renovació universitària en la primera etapa de la transició democràtica.

Ja en aquesta nova etapa, cal destacar la constitució del Consell Interuniversitari de Catalunya i la celebració del Tercer Congrés Universitari Català, el 1978, que pretenia "arribar a una anàlisi global que permeti elaborar una alternativa política universitària adaptada a les possibilitats d'un marc polític democràtic".

En èpoques més recents, recuperada ja la Generalitat de Catalunya, s'ha anat consolidant un sistema universitari propi, alhora català, científic i democràtic. Un sistema, a més, modern, plural, molt extens i distribuït en el territori. Així mateix, les universitats catalanes han aprofundit llur relació amb les universitats dels altres territoris de parla catalana amb la creació de la Xarxa d'Universitats Institut Joan Lluís Vives. Paral·lelament, el Govern de la Generalitat s'ha dotat d'una estructura adequada en l'àmbit universitari, que culmina amb la creació del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, l'abril de l'any 2000.

De la mateixa manera que aquesta Llei vol ésser hereva de la dilatada i intensa tradició universitària de Catalunya i reivindica el catalanisme polític com a inspiració per a la creació d'un marc propi d'ensenyament superior, també vol impulsar les aportacions que la universitat catalana pot fer a l'avenç del coneixement, de les ciències, de les humanitats i del conjunt de l'experiència universitària. Aquesta Llei pretén contribuir a la construcció d'un sistema universitari profundament universalista i, en particular, europeista. En aquest sentit, és bo recordar que, en un escrit de Francesc Layret, la primera proposta d'estatuts per a una universitat autònoma de Barcelona, feta al Segon Congrés Universitari Català (1918), deia que la universitat havia d'ésser un "òrgan propulsor de la cultura catalana" i afegia que "aquesta catalanitat més que a singularitzar-se ha de tendir a aportar l'esforç i l'esperit del poble català al patrimoni espiritual de la Humanitat".

Amb aquesta perspectiva, cal notar que el procés d'integració europea ha avançat els darrers anys amb alguns projectes de gran significació. La creació d'un espai europeu d'ensenyament superior, a partir de la Declaració de Bolonya de 1999, signada pels ministres europeus d'educació, ha de contribuir a donar coherència a un àmbit universitari que, per definició, no coneix fronteres. Són aspectes fonamentals d'aquest espai europeu la nova estructura cíclica dels ensenyaments, d'una banda, i la transportabilitat dels crèdits, que ha de permetre la comparació entre titulacions, de l'altra. L'estructura de cicles que es desprèn de la Declaració de Bolonya pretén harmonitzar els cicles universitaris i fomentar uns ensenyaments superiors més generalistes en les primeres etapes i més especialitzats en les darreres. Així, a una primera fase de formació general en una o en diverses àrees, amb èmfasi en la capacitat per a fer front a un món complex i la transmissió d'habilitats per a la resolució de problemes, segueix una

segona fase molt més especialitzada, amb una orientació cap a l'exercici professional o la recerca. El sistema es completa amb una darrera fase d'aprofundiment professional o de doctorat. Aquesta nova estructura i aquesta nova orientació caldrà introduir-les progressivament en el sistema universitari de Catalunya.

L'europètzació i la internacionalització també es promouen amb la mobilitat d'estudiants i de professors. La mobilitat fomenta la integració europea, l'aprenentatge de llengües i el coneixement i el diàleg entre cultures. Pel que fa a la recerca i al doctorat, cal afegir que la mobilitat és conseqüència necessària de la universalitat del saber i de la recerca científica.

La internacionalització i la mobilitat han d'ésser compatibles amb el manteniment de la presència de les característiques culturals de Catalunya a la universitat i, en particular, de la llengua pròpia, que és també la llengua pròpia de les universitats catalanes. Tota llengua de cultura necessita ésser viva i forta a l'ensenyament superior; això ho saben prou bé els qui impulsaren els processos d'obertura de la universitat a la realitat catalana durant els segles XIX i XX. Avui som en una situació molt millor que la d'ells, però mantenir allò que s'ha aconseguit exigeix i exigirà un esforç continuat i, alhora, la pràctica sostinguda d'una política de foment.

La darrera premissa fonamental del sistema universitari de Catalunya ha d'ésser una aposta, sense retirada o compromís, per l'excel·lència i la qualitat en tots els àmbits. La funció social de la universitat només es pot acomplir amb eficàcia si les institucions d'ensenyament superior es plantegen constantment noves fites, amb l'ambició de situar-se contínuament en la frontera del coneixement i de les altres facetes de l'activitat universitària. Això requereix un esforç permanent de millora de la docència i dels processos d'aprenentatge i formació dels estudiants, de la qualitat de la recerca, de la transferència tecnològica i de coneixements cap a la societat i, també, d'introducció de tècniques modernes de gestió a les universitats mateixes. Són qüestions cabdals, en aquest sentit, la incorporació dels principis de bona governança en el món universitari; les polítiques de selecció, formació, promoció i mobilitat del professorat; la col·laboració entre equips de recerca, o, finalment, el desenvolupament de fórmules adients per a la valoració dels actius intel·lectuals de les universitats mitjançant, per exemple, l'estímul de la creació d'empreses de base tecnològica.

Aquesta Llei neix d'un procés de reflexió llarg sobre els nous reptes i les noves fites de les universitats del segle XXI, que es produeix arreu i que a Catalunya és fruit d'un debat permanentment obert amb la comunitat universitària i amb la societat en general. Aquestes reflexions s'han vist reflectides en documents com l'informe *Higher Education in the Learning Society* (informe *Dearing*, juliol de 1997, Gran Bretanya), o bé l'informe *Universidad 2000* (març de 2000), encomanat per la Conferència de Rectors de les Universitats Espanyoles i, a Catalunya, l'informe "Per un nou model d'universitat" (març de 2001), de la Comissió de Reflexió sobre el Futur de l'Àmbit Universitari Català. Tots els quals documents, i també d'al-

tres, són de gran interès per a donar fonament i cohesió a un nou pensament obert i plural i per a una nova universitat.

Aquesta Llei s'empara en les competències que corresponen a la Generalitat de Catalunya reconegudes pels articles 15 i 9.7 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, en matèria d'ensenyament i de recerca, respectivament, i en un respecte escrupolós del dret fonamental a l'autonomia universitària, en virtut del qual correspon a les universitats concretar la regulació, en llurs estatuts i altra normativa interna, d'un nombre considerable d'aspectes continguts en la Llei. Així mateix, aquesta Llei s'insereix en el marc bàsic establert per la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats.

Aquesta és la primera llei d'universitats aprovada pel Parlament de Catalunya, però té especialment en compte les normes aprovades els darrers anys en matèria d'universitats, algunes de les quals han restat incorporades, amb les modificacions corresponents, a la nova Llei, com són la Llei 15/1998, del 28 de desembre, del Consell Interuniversitari de Catalunya, i la Llei 16/1998, del 28 de desembre, dels consells socials de les universitats públiques de Catalunya.

La Llei s'estructura en un títol preliminar i vuit títols. El títol preliminar defineix el sistema universitari de Catalunya com el que és integrat per les universitats establertes a Catalunya, que es relacionen, i també per les que siguin creades o reconegudes en endavant per Parlament de Catalunya, i detalla els objectius i els principis informadors del sistema universitari de Catalunya, els quals inspiren la resta de preceptes de la Llei. Es defineix el català com a llengua pròpia de les universitats de Catalunya, tot remetent-ne la regulació a la normativa vigent en aquesta matèria, en concret a la Llei 1/1998, del 7 de gener, de política lingüística, que reconeix el dret del professorat i l'alumnat a expressar-se en la llengua oficial que preferixin. En aquest sentit, el professorat ha de tenir les competències lingüístiques necessàries, d'acord amb les exigències de la tasca docent.

El títol primer tracta de l'activitat universitària, que comprèn l'estudi, la docència i la recerca. En l'àmbit de l'estudi i la docència es posa especial èmfasi en la formació integral dels estudiants, l'adaptació dels plans d'estudi a l'espai europeu d'ensenyament superior, el foment de titulacions transversals que permetin una formació generalista, la internacionalització dels estudis de doctorat, l'educació superior al llarg de la vida i la qualitat docent. En particular, i amb la finalitat d'agilitar el procés d'harmonització europea, la Llei possibilita que les universitats expedieixin titulacions pròpies, dins els actuals estudis oficials, en correspondència amb les titulacions europees.

La universitat esdevé una institució central del sistema de recerca. Es defineixen els centres de recerca universitaris, amb un esment especial dels instituts universitaris, els parcs científicotecnològics i els serveis científicotècnics. Es considera la universitat com a motor de l'economia, mitjançant l'estímul a la innovació. En aquest sentit, cal destacar la importància de la col·laboració entre les universitats i les empreses per a la transferència de coneixements i tecnologia. En especial, es promou la mobilitat del

professorat entre la universitat i el món de l'empresa i l'aplicació fora de la universitat de la recerca que s'hi porta a terme. Així, les universitats han de fomentar la capacitat emprenedora dels investigadors i dels estudiants i la creació d'empreses i iniciatives innovadores.

La comunitat universitària, integrada pels estudiants, el personal docent i investigador, els investigadors i el personal d'administració i serveis, és l'objecte del títol II. S'hi estableix la possibilitat que les universitats catalanes es puguin coordinar per a oferir processos comuns d'accés, els quals han de tenir en compte l'oferta de places disponibles, han de valorar únicament el mèrit i la capacitat, i han d'ésser en tot cas transparents i objectius i garantir l'anonimat en la correcció de les proves d'accés. L'experiència dilatada i profitosa de coordinació en l'accés a les universitats catalanes avala aquest sistema. Es detallen els drets i els deures dels estudiants, que, com a mínim, han de tenir en compte les universitats en llur normativa reguladora i es disposa l'acció coordinada de les universitats, mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, per a la determinació dels mecanismes per a la seva garantia. S'estableix la necessitat d'aplicar mesures d'acolliment, assessorament i integració dels estudiants en la vida universitària, tant pel que fa als aspectes acadèmics com als socials i de convivència. És especialment important que les universitats contribueixin al desenvolupament de les potencialitats dels estudiants. En aquest sentit, pren relleu la vida universitària com a experiència vital per als estudiants, i com a espai en el qual es fomenta la implicació i la participació en àmbits associatius.

Un dels aspectes més innovadors d'aquesta Llei és la regulació del professorat contractat. S'obre una nova via de carrera acadèmica, basada en la contractació laboral, que pot ésser complementària o substitutiva de la funcional, però no menys exigent que aquesta. Això coincideix amb una reivindicació històrica dels moviments catalans de reforma universitària -els noms "professorat lector" i "professorat agregat" són presos d'aquesta tradició-. Així, per exemple, la carrera acadèmica d'un doctor pot començar per un contracte com a investigador postdoctoral en algun centre de recerca o universitat, seguit, a la mateixa universitat o departament o en una altra, d'un contracte, per un termini màxim de quatre anys, com a professor lector (ajudant doctor). Cal destacar que es regulen, per primera vegada des de la Generalitat republicana, figures de professorat contractat amb contracte laboral indefinit: la de catedràtic, la de professor agregat -ambdues, dins la tipologia de professorat contractat doctor- i la de professor col·laborador permanent. Aquest professorat és seleccionat directament per les universitats i requereix una acreditació prèvia de recerca, en el cas dels professors agregats i dels catedràtics, i un informe previ favorable, en el cas dels professors col·laboradors permanents, emès per l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya. La Llei regula diferents aspectes relatius al règim jurídic d'aquest professorat i, en particular, les llicències i les excedències, que pretenen facilitar-ne la mobilitat, i també la seva implicació en la transferència de coneixement i de tecnologia i la creació d'empreses de base tecnològica.

Aquesta Llei destina un capítol al personal acadèmic de recerca, integrat pels professors de la universitat i pels investigadors amb títol de doctor, que poden ésser propis de la universitat, amb una menció especial de la contractació per les universitats de personal investigador postdoctoral, o trobar-s'hi vinculats mitjançant un conveni de col·laboració per al desenvolupament de projectes, sense que en resti alterat el vincle jurídic amb l'entitat de procedència. Els becaris de recerca i els ajudants són considerats investigadors en formació.

El títol III, sota l'epígraf "el govern i la representació de les universitats públiques", fa una referència puntual a les figures del rector o rectora i del gerent o la gerent; porta a terme la regulació dels consells socials i considera, com a novetat a destacar, la possible creació d'un consell d'antic alumnat i de persones amigues de la universitat. Pel que fa als consells socials, la nova regulació en redueix la composició a quinze membres, nou dels quals són persones representatives de la societat catalana, nomenades pel Parlament de Catalunya, el Govern de la Generalitat i les organitzacions sindicals i empresarials, amb la representació d'una persona antiga alumna, i sis dels quals són membres del consell de govern de la universitat. D'aquesta manera es manté la proporció entre els representants interns de la mateixa universitat i externs a aquesta que es determinava en la regulació anterior, i alhora s'agilita el funcionament i es millora l'operativitat d'aquest important òrgan de participació de la societat en la universitat. La Llei detalla les funcions, l'organització i el funcionament dels consells socials i substitueix la regulació anterior, continguda a la Llei 16/1998, del 28 de desembre. El consell d'antic alumnat i de persones amigues de la universitat es configura com un òrgan de relació de la universitat i el seu antic alumnat i de participació d'aquest en la vida de la universitat, i representa una innovació en consonància amb el relleu que es dona a aquest col·lectiu en molts països del nostre entorn.

El títol IV es dedica al règim jurídic de les universitats i a l'ordenació dels estudis i les estructures universitàries. Els instruments bàsics d'ordenació del sistema universitari de Catalunya, objecte del títol V, són la Programació universitària de Catalunya i el finançament universitari. La Llei reconeix per primera vegada la possibilitat que les universitats privades que ho sol·licitin incloguin llurs ensenyaments en la Programació universitària de Catalunya. Pel que fa al finançament de les despeses de funcionament de les universitats públiques, estableix tres classes d'aportacions: la genèrica, la complementària, mitjançant contractes-programa, i l'obtinguda per convocatòries públiques. El finançament de les infraestructures i els equipaments s'articula mitjançant el Pla d'inversions universitàries. Es fa un esment especial del fet que les aportacions del Govern de la Generalitat s'han de limitar a l'oferta universitària que es presta amb caràcter no empresarial, en previsió de la liberalització d'aquest sector en el marc de les negociacions en el si de l'Organització Mundial del Comerç.

El Consell Interuniversitari de Catalunya, regulat pel títol VI, és l'òrgan de coordinació del sistema universitari de Catalunya i de consulta

i assessorament del Govern de la Generalitat en matèria d'universitats. La regulació continguda en aquest títol substitueix l'establerta a la Llei 15/1998, del 28 de desembre, del Consell Interuniversitari de Catalunya, tot i que en manté pràcticament les mateixes funcions. Com a novetat, la Junta del nou Consell pot funcionar en ple o com a junta permanent. En el primer cas, es considera possible la participació de fins a tres rectors de les universitats privades sense ànim de lucre que s'acullin a la Programació universitària de Catalunya.

Les garanties de qualitat de les universitats són tractades pel títol VII. L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya es defineix com el principal instrument per a la promoció i l'avaluació de la qualitat i es configura com una entitat de dret públic sotmesa al dret privat. L'Agència és fruit de la transformació del consorci creat pel Decret 355/1996, del 29 d'octubre, en el qual participen la Generalitat de Catalunya i les universitats públiques catalanes. Aquest canvi ha estat necessari per a afrontar les noves responsabilitats que es deriven de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, amb les garanties adequades d'independència, professionalitat i llibertat d'obrar, que caracteritzen les principals agències europees. La nova entitat manté la representació de les universitats públiques en el Consell de Direcció i afegeix la participació del rector o rectora de la Universitat Oberta de Catalunya i fins a tres rectors de les universitats privades que hagin adoptat una figura jurídica pròpia de les entitats sense ànim de lucre. Per a l'exercici de les funcions d'avaluació, es creen en el si de l'Agència una comissió d'avaluació de la qualitat, una comissió de professorat lector i col·laborador i una comissió d'avaluació de la recerca, les quals aproven les avaluacions dels àmbits respectius amb independència tècnica, alhora que en són les responsables finals.

El títol VIII, sota l'epígraf "el règim econòmic i financer de les universitats públiques", regula determinats aspectes relatius al patrimoni de les universitats. Destaca la possibilitat que els projectes d'obres per a la instal·lació, l'ampliació i la millora d'estructures destinades a serveis i equipaments dels campus universitaris i dels parcs científicotecnològics puguin ésser declarats d'utilitat pública o interès social a efectes d'expropiació. Pel que fa al pressupost de les universitats, cal fer esment de les disposicions relatives a l'autorització dels costos de personal i la supervisió econòmica de la universitat.

Finalment, es determina la creació d'una oficina sobre l'espai europeu d'ensenyament superior en el marc del Consell Interuniversitari de Catalunya, com a observatori de les tendències en aquesta matèria i promotora de l'adaptació de les universitats catalanes a aquest espai.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1

Objecte

1. Aquesta Llei té per objecte l'ordenació del sistema universitari de Catalunya, en el marc de l'espai europeu d'ensenyament superior.

2. Correspon a la Generalitat de Catalunya i a les universitats l'impuls i el desenvolupament del sistema universitari de Catalunya.

Article 2

Sistema universitari de Catalunya

1. El sistema universitari de Catalunya és integrat per les universitats establertes a Catalunya, que són les següents:

- Universitat de Barcelona.
- Universitat Autònoma de Barcelona.
- Universitat Politècnica de Catalunya.
- Universitat Pompeu Fabra.
- Universitat de Lleida.
- Universitat de Girona.
- Universitat Rovira i Virgili.
- Universitat Ramon Llull.
- Universitat Oberta de Catalunya.
- Universitat de Vic.
- Universitat Internacional de Catalunya.

2. Resten integrades en el sistema universitari de Catalunya les universitats que siguin creades o reconegudes pel Parlament de Catalunya.

Article 3

Objectius del sistema universitari de Catalunya

1. Les universitats del sistema universitari de Catalunya tenen com a objectius fonamentals:

- La creació, la transmissió i la difusió de la cultura i dels coneixements científics, humanístics, tècnics i professionals, i també la preparació per a l'exercici professional.
 - El foment del pensament crític i de la cultura de la llibertat, la solidaritat, la igualtat i el pluralisme, i la transmissió dels valors cívics i socials propis d'una societat democràtica.
 - L'enriquiment del patrimoni intel·lectual, cultural i científic de Catalunya, amb l'objectiu del progrés general, social i econòmic i el seu desenvolupament sostenible.
 - La incorporació de la llengua catalana a tots els àmbits del coneixement i la contribució al procés de normalització de l'ús científic, cultural i social del català.
2. Els objectius de les universitats s'assoleixen principalment per mitjà de l'estudi, la docència i la recerca.
3. Els poders públics han de col·laborar amb les universitats per a la consecució de llurs objectius.

Article 4

Principis informadors

L'ordenació del sistema universitari de Catalunya es fonamenta en els principis següents:

- El principi d'autonomia universitària reconegut constitucionalment, que significa que cada universitat és dipositària de l'interès general de l'educació superior, que assumeix la plena llibertat d'organització i funcionament, amb capacitat d'autogovern, i compleix el deure de retre comptes davant la societat en els termes establerts per la llei.
- El principi d'igualtat d'oportunitats en l'accés i la permanència en la universitat per a tots els ciutadans de Catalunya.
- El principi d'universalitat del saber i el mètode científic com a via per a eixamplar l'horitzó del coneixement.
- La concepció de la universitat com a espai de compromís social i participatiu i com a motor de processos de millora de la societat.

e) La coordinació entre les universitats del sistema universitari de Catalunya, que, tot i respectant-ne la diversitat i l'equilibri territorial, garanteixi l'eficàcia i l'eficiència en la gestió dels recursos públics.

f) El foment de la recerca científica, el desenvolupament tecnològic i la innovació.

g) El foment i l'avaluació de la qualitat en la docència, la recerca i la gestió de serveis universitaris, d'acord amb criteris i metodologies equiparables internacionalment.

h) L'impuls de la millora de la docència i la contribució a l'aprenentatge al llarg de la vida, per a millorar la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i la qualitat de vida.

i) La coordinació d'accions per a assolir la plena integració de les universitats a l'espai europeu d'ensenyament superior i promoure les universitats de Catalunya a Europa i al món.

Article 5

Educació en valors

1. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats han de contribuir, en l'entorn universitari, al desenvolupament de les capacitats dels estudiants i han de promoure l'educació en valors com a part integral de llur procés global d'aprenentatge i formació.

2. Les universitats han d'estimular i donar suport a les iniciatives complementàries de l'ensenyament oficial que comportin la transmissió de valors de llibertat, responsabilitat, convivència, solidaritat, participació i ciutadania plena.

Article 6

Llengua

1. El català és la llengua pròpia de les universitats de Catalunya i, per tant, és la llengua d'ús normal de llurs activitats.

2. El català és la llengua oficial de les universitats de Catalunya, com també ho és el castellà. L'ús de les llengües oficials en les activitats universitàries es regeix per la Llei 1/1998, del 7 de gener, de política lingüística.

3. En el marc de la Llei 1/1998, del 7 de gener, de política lingüística, el Govern i les universitats, en l'àmbit de llurs respectives competències, han d'estimular el coneixement i l'ús del català en tots els àmbits de l'activitat universitària i fomentar-ne l'aprenentatge entre tots els membres de la comunitat universitària.

4. D'acord amb la Llei 1/1998, del 7 de gener, de política lingüística, el professorat universitari, llevat del visitant i casos anàlegs, ha de conèixer suficientment les dues llengües oficials, d'acord amb les exigències de llurs tasques acadèmiques. El Govern, d'acord amb la normativa vigent i mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, ha de garantir que en els processos de selecció, d'accés i d'avaluació es concreti el dit coneixement suficient.

5. El Govern, d'acord amb la normativa vigent i mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, ha de procurar que l'accés i la incorporació de nous membres a la comunitat universitària no alteri els usos lingüístics docents normals i el procés de normalització lingüística de les universitats.

6. El Govern i les universitats, en l'àmbit de les competències respectives, han d'establir programes de foment del coneixement de terceres llengües que puguin incloure tant l'ús d'aquestes llengües en les activitats acadèmiques de la

universitat com l'oferta d'assignatures específiques de cada titulació.

TÍTOL I

L'activitat universitària

CAPÍTOL I

L'estudi i la docència

SECCIÓ PRIMERA

Les titulacions i els plans d'estudis

Article 7

Missió de l'estudi

Els estudis programats a les universitats tenen com a finalitat la formació cívica, cultural, científica, humanística, tècnica i professional dels estudiants, i han de contribuir al desenvolupament de la personalitat de cada individu i a la formació d'universitaris creatius i compromesos amb llurs professions, amb el progrés científic i amb el futur de la societat catalana.

Article 8

Aprovació i definició

1. Els plans d'estudis, que són elaborats i aprovats per la universitat, són instruments de planificació i d'organització dels estudis universitaris i han de fer possible una formació de qualitat.

2. Les universitats, d'acord amb la normativa vigent, han de fomentar les mesures que permetin la flexibilitat de llurs plans d'estudis i llur adequació a les noves necessitats.

Article 9

Habilitats i competències

El contingut dels plans i els programes d'estudis ha de facilitar que l'estudiant, en acabar els estudis, hagi desenvolupat les habilitats i adquirit les competències que li permetin, amb un nivell elevat d'autonomia, integrar i interpretar dades fonamentals per a emetre judicis, tenir el seu propi capteniment social, científic i ètic, comunicar informació a tot tipus d'audiència i adquirir les capacitats necessàries per a continuar avançant en l'estudi i en la seva formació.

Article 10

Titulacions transversals

El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques, i també les privades que s'acullin a la Programació universitària de Catalunya, mitjançant la Programació universitària de Catalunya, han de fomentar estudis que actuïn com a titulacions transversals amb la superació de les quals es pugui accedir als estudis que correspongui.

Article 11

Transportabilitat i mobilitat

1. La convalidació d'estudis correspon a la universitat.

2. Les universitats, mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, han de coordinar el règim de convalidacions i adoptar, d'acord amb la normativa vigent, les mesures pertinents per a facilitar la transportabilitat dels crèdits i la mobilitat dels estudiants en el marc del sistema universitari de Catalunya i de l'espai europeu d'ensenyament superior.

3. Així mateix, les universitats privades poden participar en la coordinació del règim de

convalidacions i l'adopció de les mesures pertinents per a facilitar la transportabilitat dels crèdits i la mobilitat dels estudiants.

Article 12

Els estudis de doctorat

1. Els estudis de doctorat tenen com a finalitat la formació de personal investigador, tant per a l'àmbit universitari de recerca com per al món professional i de les empreses.

2. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques han de promoure accions dirigides a reforçar la qualitat i l'especialització dels estudis de doctorat, tot fomentant la cooperació interuniversitària i la internacionalització. També han de promoure accions orientades a potenciar l'accés als estudis de doctorat dels estudiants més ben preparats, qualsevol que en sigui la nacionalitat o la procedència.

3. La docència de doctorat, que es pot impartir als departaments, els centres i els instituts universitaris, correspon a doctors. Els programes de doctorat aprovats per cada universitat o conjunt d'universitats tenen un director o directora, que ha d'ésser un professor o professora, doctor de la universitat coordinadora del programa.

Article 13

Títols propis

1. Les universitats, mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, han d'impulsar i coordinar les mesures pertinents per a la progressiva i plena harmonització dels cicles d'estudis i les denominacions dels títols propis de les universitats al sistema europeu de titulacions.

2. Les universitats també poden expedir un títol propi als estudiants que hagin superat el primer cicle dels estudis universitaris oficials de primer i segon cicle.

3. L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya pot acreditar i certificar els títols propis de les universitats.

Article 14

Educació superior al llarg de la vida

El departament competent en matèria d'universitats i les universitats, mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, han de vetllar perquè les universitats ofereixin programes d'educació superior adequats, que permetin la formació universitària i l'actualització de coneixements i habilitats al llarg de tota la vida, com a element de l'espai europeu d'ensenyament superior.

SECCIÓ SEGONA

L'espai europeu de titulacions

Article 15

Informació i transparència

1. Als efectes de fomentar l'espai europeu de titulacions, els diplomes i els títols que expedeixen les universitats han d'ésser d'acompanyats pel suplement europeu del títol. Aquest ha de contenir els elements d'informació que garanteixin la transparència en relació amb el nivell i el contingut dels ensenyaments cursats, d'acord amb la normativa vigent.

2. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats, mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, poden adaptar, d'acord amb la normativa vigent, el

disseny del suplement europeu del títol a les especificitats del sistema universitari de Catalunya.

Article 16

Mesures d'adaptabilitat

1. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats que participen en la Programació universitària de Catalunya han d'impulsar, d'acord amb la normativa vigent, les adaptacions curriculars necessàries per a la implantació a Catalunya de titulacions estructurades en els cicles establerts en el marc del sistema europeu d'ensenyament superior.

2. Als efectes de facilitar la mobilitat en l'espai europeu d'ensenyament superior dels estudiants i de les persones titulades, les universitats han d'adoptar, en relació amb llurs títols i d'acord amb la normativa vigent, mesures que tendixin a:

- a) Adaptar les modalitats cíclics dels ensenyaments a les línies generals de l'espai europeu d'ensenyament superior.
- b) Adaptar les denominacions dels títols.
- c) Procurar que la unitat de valoració dels ensenyaments de llurs plans d'estudis sigui el crèdit europeu o qualsevol altra unitat que s'adopti en l'espai europeu d'ensenyament superior.
- d) Facilitar l'adaptació del sistema de qualificacions al marc europeu.
- e) Adequar les altres qualificacions que es puguin adoptar en el marc de l'espai europeu d'ensenyament superior.

Article 17

Coordinació

El Consell Interuniversitari de Catalunya ha de coordinar els processos que portin a terme les universitats per a assolir la convergència europea en les titulacions.

SECCIÓ TERCERA

Docència

Article 18

Missió

El professorat de les universitats, en el desenvolupament de la seva obligació docent, ha d'assegurar una formació universitària de qualitat, mitjançant una competència professional reconeguda i una metodologia docent innovadora i eficaç.

Article 19

Formació docent i qualitat

1. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques han de facilitar que el professorat, al llarg de la seva vida acadèmica i, especialment, en la seva primera etapa d'actuació docent, gaudeixi de les possibilitats de formació adients per a oferir una docència de qualitat i per a actualitzar els seus coneixements i les seves habilitats.

2. La docència universitària ha d'ésser objecte d'avaluació. A aquests efectes, les universitats, conjuntament amb l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, han de desenvolupar metodologies i programes d'avaluació de la docència en llurs diverses modalitats.

3. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques han de desenvolupar programes de formació contínua,

d'incentius i de reconeixement de la qualitat docent, dirigits tant als professors i professores com als equips docents.

CAPÍTOL II

Recerca i transferència de tecnologia i transmissió de coneixements

SECCIÓ PRIMERA

Disposicions generals

Article 20

Missió

El departament competent en matèria d'universitats i les universitats han d'impulsar l'avenç del coneixement mitjançant la formació investigadora, la recerca i la innovació tecnològica. Així mateix, han de facilitar que els nous coneixements i les noves tecnologies arribin a la societat, mitjançant la implantació de mecanismes de transferència adequats.

Article 21

Foment de la recerca

1. El Govern de la Generalitat i les universitats, com a part essencial del sistema de recerca, desenvolupament i innovació de Catalunya, han d'impulsar l'espai europeu de recerca i la presència activa de les universitats en aquest espai.

2. El Govern de la Generalitat ha d'estimular la recerca universitària, en el marc de plans de recerca i desenvolupament pluriennals i mitjançant els programes i les actuacions que li siguin aplicables.

3. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques han d'impulsar, estimular i ajudar el professorat i d'altre personal investigador a participar en les accions de finançament competitiu, públic i privat, de la recerca.

SECCIÓ SEGONA

Estructures de recerca i suport a la recerca universitària

Article 22

Tipologia

1. La recerca i la innovació tecnològica a les universitats públiques es porten a terme principalment als grups de recerca, als departaments i als centres de recerca.

2. Els centres de recerca poden ésser:

- a) Propis d'una universitat.
- b) Compartits, amb la participació d'una universitat o més d'una, soles o amb altres entitats públiques o privades, mitjançant conveni o altres formes de cooperació.
- c) Vinculats a una universitat o més d'una, mitjançant conveni, quan la titularitat és d'una altra entitat pública o privada.

3. Els centres de recerca poden adoptar qualsevol forma jurídica de les admeses en dret que siguin adequades a llurs finalitats.

4. Correspon a la universitat la promoció, la creació i la vinculació dels centres o la participació en aquests, mitjançant la col·laboració que correspongui.

Article 23

Els instituts universitaris de recerca

1. Els instituts universitaris de recerca, regulats per l'article 10 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, són centres de

recerca que, a més de llurs activitats pròpies, poden organitzar o desenvolupar programes de doctorat. Poden ésser propis d'una universitat, de caràcter interuniversitari o adscrits a una universitat pública o més d'una mitjançant conveni.

2. La creació, la supressió, la modificació, l'adscripció i la desadscripció dels instituts universitaris de recerca els efectua el departament competent en matèria d'universitats, a proposta del consell social o a iniciativa pròpia amb l'acord del consell social i, en tot cas, amb l'informe previ del consell de govern de la universitat.

Article 24

Els parcs científicotecnològics

1. Les universitats poden crear parcs científicotecnològics de caràcter universitari o interuniversitari, que apleguin centres de recerca de la mateixa universitat o les mateixes universitats, d'empreses i d'altres institucions.

2. Els parcs científicotecnològics tenen els objectius principals següents:

- a) Promoure i facilitar la recerca.
- b) Facilitar el contacte i la col·laboració entre la universitat i l'empresa i la difusió dels resultats de la recerca universitària a la societat.
- c) Crear empreses tecnològicament innovadores.
- d) Estimular la cultura de la qualitat, de la recerca i de la innovació entre les institucions del parc i entre les empreses que hi estiguin vinculades.
- e) Contribuir, mitjançant el perfeccionament tecnològic i la innovació, a la millora de la competitivitat de les empreses.

Article 25

Serveis científicotècnics

1. Les universitats han d'impulsar els serveis científicotècnics de suport a la recerca que siguin necessaris.

2. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques han de fomentar la coordinació dels serveis científicotècnics, en especial de les biblioteques, les infraestructures per al càlcul d'altres prestacions i les infraestructures de la informació i la comunicació, amb l'objectiu d'obtenir el màxim aprofitament dels equipaments de les universitats. També han de promoure el desenvolupament de nous equipaments científicotècnics d'utilització comuna per a tot el sistema universitari.

Article 26

Transferència de tecnologia i de coneixements

1. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques han d'adoptar les mesures pertinents per a impulsar la transferència de tecnologia i la transmissió de coneixements a la societat. Amb aquesta finalitat, les universitats poden crear i promoure entitats, centres i estructures.

2. El Govern de la Generalitat, en el marc de la seva política de recerca i innovació, ha de portar a terme accions de suport que incentivin la col·laboració entre les universitats i entre aquestes i les empreses i la societat en general.

3. Les universitats, en el marc de llurs propis objectius i normatives, poden establir programes de cooperació al desenvolupament, orientats a la transferència de tecnologia i transmissió de coneixements cap a països i pobles que en necessitin, amb l'objectiu de contribuir-ne al progrés i la millora.

Article 27*Contractes per a estudis*

La contractació per a portar a terme treballs de recerca, tècnics o artístics, corresponents al que estableix l'article 83 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, ha d'atendre el principi de compensació. La universitat ha d'ésser compensada per tots els costos, directes o indirectes, que siguin atribuïbles a cada contracte.

Article 28*Foment de la capacitat emprendedora*

1. El Govern de la Generalitat i les universitats han d'afavorir la capacitat emprendedora de llur personal de recerca i dels estudiants, per a impulsar la creació d'empreses o iniciatives innovadores en llurs àmbits d'actuació.

2. En el procés de creació d'empreses, s'han de preservar els interessos i els drets econòmics de la universitat.

TÍTOL II*La comunitat universitària***CAPÍTOL I***Disposicions generals***Article 29***Composició*

1. La comunitat universitària de Catalunya és formada pels estudiants, el personal docent i investigador, els investigadors de les universitats i el personal d'administració i serveis.

2. El personal docent i investigador és constituït pel professorat dels cossos docents universitaris, pel professorat contractat i pels ajudants.

3. Als efectes del que estableix l'article 48 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, el còmput del personal docent i investigador s'efectua en equivalències a temps complet.

Article 30*Objectius*

El departament competent en matèria d'universitats i les universitats han d'adoptar mesures perquè, tant en la definició de les línies estratègiques i programàtiques com en la determinació de polítiques específiques, es concretin les directrius i els procediments destinats a fomentar:

a) L'activitat interuniversitària i la comunicació entre els membres de la comunitat universitària de Catalunya.

b) La plena consolidació de la comunitat universitària de Catalunya com a part integrant de la comunitat universitària europea i de la comunitat científica internacional, tot establint vincles de col·laboració acadèmica interuniversitària i impulsant fluxos de mobilitat entre els membres de les dites comunitats.

Article 31*El síndic de greuges de la comunitat universitària*

1. Cada universitat pública ha d'establir en la seva estructura la figura del síndic de greuges de la comunitat universitària per a vetllar pels drets de llurs membres.

2. El síndic de greuges de la comunitat universitària actua amb independència i autonomia respecte a les altres instàncies universitàries.

CAPÍTOL II*Els estudiants***SECCIÓ PRIMERA***Accés i mobilitat***Article 32***Accés*

1. L'accés al sistema universitari públic de Catalunya ha de respectar els principis de publicitat, igualtat, mèrit i capacitat. Correspon a la universitat, d'acord amb la normativa vigent, l'admissió dels estudiants.

2. El departament competent en matèria d'universitats ha d'adoptar les mesures pertinents perquè les universitats puguin actuar coordinadament en matèria d'accés a la universitat, a fi de garantir que els estudiants concorrin als processos d'accés en igualtat d'oportunitats. Amb aquesta finalitat, el Consell Interuniversitari de Catalunya ha d'oferir processos d'accés per a les universitats que s'hi acullin, els quals han d'ésser respectuosos amb l'autonomia universitària.

3. Els processos d'accés, que han de tenir en compte l'oferta de places disponibles, han d'ésser transparents i objectius. Com a norma general, els processos selectius s'articulen mitjançant proves que garanteixin la correcció anònima.

Article 33*Mobilitat*

El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques han de portar a terme les accions següents:

a) Adoptar mesures per a facilitar que els estudiants que hagin accedit a la universitat des de Catalunya puguin continuar els estudis en altres universitats d'Europa. A aquests efectes, d'acord amb la normativa vigent, s'han d'afavorir models d'accés i permanència que puguin ésser reconeguts i acceptats a les universitats de l'espai europeu d'educació superior.

b) Aprovar programes per a fomentar l'accés a les universitats del sistema universitari de Catalunya, especialment en els cursos més avançats, dels estudiants que procedeixin de fora de Catalunya, en el marc del que estableix la normativa vigent a aquest respecte. Per a fer possible llur plena integració en els estudis corresponents, el Govern de la Generalitat, mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, ha d'establir sistemes per a promoure el coneixement suficient de la llengua catalana.

2. El Departament competent en matèria d'universitats ha de preparar plans d'acolliment per a facilitar i fomentar la integració dels estudiants de fora de Catalunya a la realitat catalana.

Article 34*Cooperació al desenvolupament*

Les universitats han de fomentar programes de cooperació per a l'accés a les universitats públiques de Catalunya dels estudiants procedents de països i pobles en desenvolupament, amb l'objectiu de contribuir al progrés i la millora dels dits països, en el marc de la col·laboració que a aquests efectes s'estableixi.

Article 35*Acolliment*

Les universitats han d'establir mecanismes d'acolliment i d'assessorament dels estudiants

de nou accés, i també programes i activitats socials amb l'objectiu de facilitar-ne la integració en l'entorn universitari i en el coneixement del país, la seva llengua i la seva cultura.

SECCIÓ SEGONA*Drets i deures***Article 36***Regulació dels drets i els deures*

Les universitats han de protegir els drets i els deures dels estudiants. El Consell Interuniversitari de Catalunya ha de coordinar l'adopció per les universitats dels mecanismes per a la garantia dels drets i els deures dels estudiants.

Article 37*Drets*

1. A més dels drets reconeguts per la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, s'han de garantir als estudiants, com a mínim, els drets següents:

a) Rebre una formació i una docència de qualitat.

b) No ésser discriminat per raons de naixença, gènere, orientació sexual, ètnia, opinió, religió o qualsevol altra circumstància personal o social.

c) Rebre informació sobre els plans d'estudis i llurs objectius.

d) Ésser avaluats objectivament en el rendiment acadèmic.

e) Exercir la llibertat d'associació, d'informació, d'expressió i de reunió en els campus universitaris, d'acord amb les condicions d'utilització establertes per la universitat.

2. Els estudiants han d'exercir llurs drets amb ple reconeixement de la dignitat de les persones, els principis democràtics i els drets de la resta de membres de la comunitat universitària, i amb respecte pels béns d'ús col·lectiu.

Article 38*Deures*

Els estudiants, en l'activitat universitària, tenen, com a mínim, els deures següents:

a) Portar a terme les tasques d'estudi pròpies de llur condició d'estudiants universitaris amb la dedicació i l'aprofitament necessaris.

b) Complir les normes estatutàries i l'altra normativa interna de la universitat.

c) Cooperar amb la resta de la comunitat universitària en la consecució dels objectius de la universitat i el seu més bon funcionament.

d) Assistir a les reunions dels òrgans de govern i representació de la universitat per als quals hagin estat elegits o designats i participar-hi.

Article 39*Inserció laboral*

El departament competent en matèria d'universitats i les universitats han d'orientar els estudiants en llur incorporació al món laboral promovent la relació i la col·laboració dels estudiants i les persones titulades amb els agents econòmics i les institucions socials. Amb aquesta finalitat, d'acord amb el consell social de cada universitat, s'han de promoure accions efectives que afavoreixin la inserció laboral i professional dels titulats.

Article 40

Associacionisme i activitat voluntària

1. Les universitats han de promoure entre els estudiants el civisme, la solidaritat i la participació.

2. Per a contribuir a la consolidació i el creixement del teixit social implicat en la vida de la universitat i de la comunitat, el departament competent en matèria d'universitats i les universitats han de facilitar, estimular i donar suport a l'associacionisme dels estudiants. Les associacions han de gaudir d'un marc dinàmic de participació dins la universitat.

3. Igualment, per a reforçar l'acció solidària i les actituds cíviqües, el departament competent en matèria d'universitats i les universitats han de fomentar l'activitat voluntària i de cooperació dels estudiants.

Article 41

Beques i crèdits

1. El departament competent en matèria d'universitats ha d'articular, en el marc del sistema general de foment a l'estudi superior establert per l'article 45 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, una política de crèdits i beques que garanteixi que ningú que compleixi les condicions per a cursar estudis universitaris amb aprofitament no en resti exclòs per raons econòmiques, i que permeti també adaptar el sistema general a les necessitats socioeconòmiques i territorials de Catalunya.

2. El departament competent en matèria d'universitats ha d'articular una política específica de beques i ajuts per a la formació investigadora predoctoral.

3. El departament competent en matèria d'universitats ha d'articular, mitjançant l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca, creada per la Llei 7/2001, del 31 de març, i coordinadament amb les universitats, un sistema de gestió eficaç i eficient dels crèdits, les beques i els ajuts a l'estudi i la recerca universitaris.

CAPÍTOL III

El personal acadèmic

Article 42

Tipologia de personal acadèmic

El personal acadèmic de les universitats públiques és integrat pel professorat dels cossos docents universitaris, pel professorat contractat i pels investigadors propis i vinculats, contractats d'acord amb la normativa vigent.

SECCIÓ PRIMERA

El professorat

Article 43

Composició

1. El professorat universitari és format pel professorat dels cossos docents universitaris i el professorat contractat laboral, amb caràcter permanent o temporal, en funció de les categories que estableix aquesta Llei.

2. En l'exercici de llurs competències, les universitats han de garantir la identitat dels drets del professorat contractat permanent amb els del professorat dels cossos docents universitaris, sens perjudici del que estableix la legislació bàsica de l'Estat.

Article 44

El professorat contractat

1. Són professors contractats permanents els catedràtics, els professors agregats i, si s'escau, els professors col·laboradors permanents.

2. Són professorat contractat temporal els professors lectors, els professors col·laboradors, els professors associats, els professors visitants i els professors emèrits.

Article 45

Selecció del professorat contractat

1. La selecció del professorat contractat de les universitats públiques es fa per concurs públic entre persones de qualsevol nacionalitat que compleixin els requisits legals de capacitat establerts per aquesta Llei i la resta de la normativa vigent, i els que pugui determinar la convocatòria específica.

2. La decisió selectiva s'ha de basar en criteris acadèmics i els òrgans de selecció, que poden ésser integrats per membres de qualsevol nacionalitat, s'han d'ajustar estrictament als principis d'especialitat, valoració de mèrits i objectivitat.

3. Els òrgans competents de les universitats han d'aprovar les convocatòries de professorat i donar-ne la publicitat necessària, per vies telemàtiques i d'altres. En particular, les convocatòries de professorat permanent i llurs bases s'han de publicar al DOGC. Les convocatòries han d'ésser comunicades al Consell Interuniversitari de Catalunya i, d'acord amb la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, al Consell de Coordinació Universitària.

Article 46

Professorat contractat doctor

L'accés a la universitat en la figura contractual de professorat contractat doctor, amb caràcter permanent, es pot fer en una de les categories següents:

- Catedràtic o catedràtica, que suposa una carrera docent i investigadora consolidada.
- Professor o professora agregat, que suposa una provada capacitat docent i investigadora.

Article 47

Requisits

1. Per a ésser admès als processos selectius que les universitats convoquin per a accedir com a catedràtic o catedràtica o com a professor o professora agregat, la persona candidata ha de complir els requisits següents:

- Estar en possessió del títol de doctor.
- Acreditar almenys tres anys d'activitat docent i de recerca, o prioritàriament de recerca postdoctoral.
- Acreditar dos anys d'activitat docent o investigadora, predoctoral o postdoctoral, o de transferència de tecnologia o de coneixements, en situació de desvinculació acadèmica de la universitat convocant. Aquest requisit es considera acomplert si els estudis de doctorat han estat cursats íntegrament en una altra universitat, la qual ha expedit el títol de doctor.
- Disposar d'una acreditació de recerca, per a accedir a la categoria de professor o professora agregat, o d'una acreditació de recerca avançada, per accedir a la categoria de catedràtic o catedràtica.

2. Les acreditacions a les quals es refereix la lletra d de l'apartat 1 són emeses per l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de

Catalunya, als efectes de l'avaluació positiva establerta per l'article 52 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats.

3. Si s'escau, les persones candidates han de comptar amb un informe de llur activitat docent, d'acord amb els procediments i els criteris que estableixi l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, als efectes de l'avaluació positiva establerta per l'article 52 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats.

4. En els processos selectius que demanin una acreditació de recerca, les convocatòries han d'ésser programades amb antelació suficient per permetre'n l'anunci a les persones interessades i la tramitació de les acreditacions corresponents.

Article 48

El professorat col·laborador

1. Les universitats poden contractar amb caràcter temporal i, si s'escau, amb caràcter permanent, professorat col·laborador, amb l'objecte de desenvolupar tasques docents, als efectes de cobrir les necessitats de docència qualificada en àmbits específics de coneixement, d'acord amb allò que estableix l'article 51 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats.

2. Per a ésser admès als processos selectius que la universitat convoqui per a accedir com a professor o professora col·laborador, les persones candidates han de disposar d'un informe favorable de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya. Aquest informe té validesa indefinida.

Article 49

El professorat lector

1. El professorat lector és el professorat ajudant doctor i és contractat per la universitat amb l'objecte de desenvolupar tasques docents i de recerca en la fase inicial de la seva carrera acadèmica.

2. El professorat lector és contractat amb dedicació a temps complet. En cap cas el professorat lector no pot ésser contractat per més de quatre anys, que poden ésser consecutius o no.

3. Per a ésser admès als processos selectius que la universitat convoqui per a accedir com a professor o professora lector, les persones candidates han de complir els requisits següents:

- Estar en possessió del títol de doctor.
- Acreditar, almenys, dos anys d'activitat docent o de recerca, predoctorals o postdoctorals, en situació de desvinculació de la universitat convocant. Aquest requisit es considera complert si els estudis de doctorat han estat cursats íntegrament en una altra universitat, la qual ha expedit el títol de doctor.
- Disposar d'un informe favorable de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, als efectes de l'avaluació positiva establerta per l'article 50 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats.

4. L'informe emès per l'Agència ha de fer constar, en tot cas, que la persona candidata és en possessió del títol de doctor i que, almenys durant dos anys, no ha tingut relació contractual, estatutària o becària amb la universitat convocant, o bé que els estudis de doctorat han estat cursats íntegrament en una altra universitat, la qual ha expedit el títol de doctor.

Article 50*El professorat associat*

El professorat associat és contractat en règim de dedicació a temps parcial, amb caràcter temporal i en règim laboral, entre els especialistes de reconeguda competència que acreditin exercir llur activitat professional fora de la universitat, per a desenvolupar tasques docents a la universitat. Disposa de plena capacitat docent en l'àmbit de la seva competència.

Article 51*El professorat visitant*

El professor visitant és contractat, amb caràcter temporal i en règim laboral, entre professors i investigadors de reconegut prestigi, procedents d'altres universitats i centres de recerca, per al desenvolupament d'activitats específiques de docència i de projectes de recerca.

Article 52*El professorat emèrit*

1. El professor emèrit és contractat, amb caràcter temporal i en règim laboral entre professors jubilats funcionaris de la mateixa universitat o d'una altra que hagin prestat serveis destacats a la universitat.

2. El professorat emèrit pot col·laborar en activitats específiques de docència o de recerca a la universitat.

Article 53*Activitat acadèmica honorària*

El professorat contractat en edat de jubilació que hagi prestat o pugui prestar serveis destacats al sistema universitari de Catalunya pot col·laborar, a petició de la universitat i amb caràcter honorari, en activitats específiques de docència o de recerca, en els termes que es puguin establir, d'acord amb la legislació general de la seguretat social.

Article 54*Capacitat docent i investigadora*

El professorat contractat gaudeix de plena capacitat docent i, si està en possessió del títol de doctor, de plena capacitat investigadora.

Article 55*Adscripció funcional*

1. El professorat contractat s'adscriu a un departament universitari o a un centre de recerca i desenvolupa les seves activitats docents o de recerca en qualsevol matèria dins del seu àmbit general de competència, d'acord amb les obligacions que fixi la universitat.

2. En la relació de llocs de treball s'ha d'establir l'adscripció de cada lloc de treball al departament o al centre de recerca corresponent.

Article 56*Llicències i excedències per al foment de la recerca i la col·laboració interuniversitària*

1. Els professors contractats permanents, els professors col·laboradors temporals amb títol de doctor i els professors lectors poden sol·licitar una llicència o una excedència per a les activitats següents:

a) Per al desenvolupament de programes o activitats de recerca en entitats públiques o privades, creades per la universitat, vinculades a aquesta o en les quals aquesta tingui participació

i relacionades amb l'activitat científica o tècnica que desenvolupi la universitat.

b) Per a la creació d'empreses directament relacionades amb l'activitat científica i tècnica que desenvolupa la universitat.

c) Per al desenvolupament de programes o activitats docents o de recerca en altres universitats, en entitats públiques o privades creades per les universitats o en les quals aquestes tinguin participació, i en d'altres entitats públiques o privades amb les quals la universitat hagi subscrit un conveni de col·laboració.

2. La llicència, que comporta la reserva del lloc de treball, es pot atorgar per un període màxim de dos anys. Correspon a la universitat determinar les retribucions que, si s'escau, pot percebre el professor o professora mentre gaudeixi de la situació de llicència.

3. L'excedència s'atorga per un període no superior a quatre anys. Es concedeix sense acreditació de retribucions de la universitat d'origen i implica la suspensió automàtica del contracte.

4. El reingrés a la universitat es produeix de forma automàtica i definitiva, a sol·licitud de la persona interessada, en un lloc de treball de la mateixa categoria i en el mateix departament o centre de recerca d'origen.

5. L'atorgament de les llicències i les excedències correspon al rector o rectora i s'ha d'ajustar al procediment i les condicions que determini la universitat en la seva normativa interna.

6. Els professors contractats permanents poden gaudir, d'acord amb la normativa interna de la universitat, com a màxim, d'un any sabàtic per cada sis anys d'activitat acadèmica, sempre que aquest període de temps es dediqui a activitats de formació o col·laboració en una universitat o un centre de recerca de fora de Catalunya.

Article 57*Excedència especial*

1. Sens perjudici de les llicències i les excedències que es reconeguin a la normativa laboral i, si s'escau, al conveni col·lectiu aplicable, els professors contractats permanents, els professors col·laboradors temporals amb títol de doctor i els professors lectors que tinguin un any d'antiguitat, com a mínim, poden gaudir per una sola vegada d'una excedència especial per un període màxim de quatre anys.

2. El reingrés a la universitat es produeix de forma automàtica i definitiva, a sol·licitud de la persona interessada, en un lloc de treball de la mateixa categoria i en el mateix departament o centre de recerca d'origen.

3. L'atorgament de l'excedència s'ha d'ajustar al procediment i les condicions que determini la universitat en la seva normativa interna.

Article 58*El professorat contractat de les universitats privades*

Les universitats privades, per a satisfer els requisits d'avaluació externa del seu professorat establerts per la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, han de formalitzar convenis per al desenvolupament de la metodologia d'aquesta avaluació amb l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya.

SECCIÓ SEGONA

*El personal acadèmic de recerca***Article 59***Composició*

El personal acadèmic de recerca és integrat pel professorat de la universitat i pels investigadors amb títol de doctor.

Article 60*Activitat de recerca*

El departament competent en matèria d'universitats i les universitats han de donar impuls a la tasca de recerca individual del personal investigador i fomentar la recerca en equip mitjançant el suport als grups de recerca, per a facilitar la cooperació intradisciplinària i interdisciplinària.

Article 61*Investigadors propis*

1. Les universitats públiques poden contractar investigadors entre persones amb títol de doctor, d'acord amb la normativa vigent.

2. Les universitats públiques poden contractar investigadors postdoctorals, per un període màxim de cinc anys, entre persones amb títol de doctor que ho siguin amb menys de dos anys d'antiguitat, procedents d'una universitat altra que la contractant.

Article 62*Investigadors amb vinculació a la universitat*

1. Els investigadors que exerceixen tasques de recerca a la universitat per a la realització de projectes de recerca, desenvolupament i innovació i per a la transferència de coneixement i tecnologia, mitjançant un acord o altres formes de col·laboració amb universitats, centres de recerca o altres entitats públiques o privades, són considerats investigadors vinculats a la universitat.

2. Les facultats de direcció i control de l'activitat laboral, les responsabilitats en matèria de seguretat i salut laboral de la universitat receptora envers els investigadors vinculats, i també llur equiparació, en allò que escau, als membres de la comunitat universitària són regulades pels convenis de col·laboració que es puguin establir. Els investigadors vinculats mantenen el contracte de treball amb l'entitat d'origen i els és aplicable el règim jurídic que sigui vigent per a llur categoria professional. La vinculació amb la universitat receptora ha de comptar amb la conformitat expressa de l'investigador per a cada projecte concret.

3. Els convenis de col·laboració poden establir expressament que la universitat receptora subscrigui un contracte de durada determinada per al desenvolupament d'un projecte de recerca científica o tècnica amb l'investigador vinculat i, en línia de continuïtat, que l'entitat d'origen declari l'excedència corresponent que en garanteixi, a l'acabament del projecte, el reingrés automàtic en un lloc de treball de la mateixa categoria.

Article 63*Contractes per obra o servei*

Les universitats poden contractar personal docent, personal investigador, personal tècnic o altre personal per a una obra o un servei determinat, per al desenvolupament de projectes concrets de recerca científica o tècnica, d'acord amb la normativa vigent.

SECCIÓ TERCERA

Disposicions generals

Article 64

Obligacions docents i de recerca

1. El personal acadèmic té les obligacions docents o de recerca que li assigni la universitat, d'acord amb la normativa vigent. Aquesta assignació s'ha d'adaptar a les necessitats de docència, recerca i transferència de tecnologia i coneixements de la universitat, tant pel que fa a la distribució entre docència i recerca com pel que fa a la distribució de la docència al llarg d'un curs acadèmic o més, o a la distribució entre les matèries i tipus de titulacions.

2. La docència de doctorat, quan s'exerceix, és considerada una part del compliment de les obligacions docents.

Article 65

Règim de dedicació

1. El personal acadèmic contractat, llevat del professorat associat, exerceix les seves funcions preferentment en règim de dedicació a temps complet.

2. La dedicació a temps complet pot ésser compatible amb la realització dels treballs científics, tècnics o artístics a què fa referència l'article 83 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats.

3. La durada de la jornada de treball del personal acadèmic contractat amb dedicació a temps complet és la que es fixi amb caràcter general per al personal funcionari dels cossos docents universitaris, i es reparteix en activitats docents, de recerca i de gestió. El règim de dedicació a temps parcial ha d'ésser igual o inferior a la meitat de la durada de la jornada de treball que es fixi amb caràcter general per a la dedicació a temps complet.

4. La universitat determina, mitjançant la seva programació acadèmica, la distribució horària de les tasques del personal acadèmic.

Article 66

Condicions de treball i mobilitat

1. Sens perjudici del que estableixen els articles 56 i 57, el període de vacances, el règim de permisos i les llicències que corresponen al personal acadèmic contractat són equivalents als que s'estableixen per al personal funcionari dels cossos docents universitaris, amb les adaptacions necessàries per a adequar-los a la programació de l'activitat de la universitat.

2. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques han d'establir, de manera coordinada mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, programes per a facilitar la mobilitat del personal acadèmic propi de la universitat.

Article 67

Propietat intel·lectual i industrial

El departament competent en matèria d'universitats i les universitats han de fomentar programes per a la protecció i l'explotació de la propietat intel·lectual i industrial de les universitats en totes les activitats de transferència de tecnologia i de coneixements portats a terme per membres i centres de la comunitat universitària.

CAPÍTOL IV

Els investigadors en formació

Article 68

Tipologia

Els estudiants de doctorat, inclosos els becaris de recerca i els ajudants, tenen la consideració d'investigadors en formació.

Article 69

Els becaris de recerca

1. Els estudiants de doctorat que gaudeixen d'una beca de formació d'investigadors als departaments i els centres de recerca de la universitat són considerats becaris de recerca.

2. Els becaris de recerca tenen els drets i les obligacions que la universitat estableixi en la seva normativa interna. En tot cas, han de gaudir del dret d'accés i d'ús de les instal·lacions de la universitat.

Article 70

Els ajudants

1. Excepcionalment, les universitats poden contractar ajudants a temps complet i per una durada determinada entre els estudiants de doctorat que hagin superat totes les matèries d'estudi pròpies del títol de doctor. El contracte s'ha de formalitzar dintre dels quatre anys següents a la superació de les dites matèries i, d'acord amb la normativa interna de la universitat, els ajudants poden col·laborar en tasques docents.

2. La durada del contracte no pot ésser inferior a un any ni superior a quatre. Quan el contracte s'hagi concertat per un període inferior a quatre anys, es pot prorrogar successivament per períodes mínims d'un any fins al màxim de quatre, en les condicions que determini la universitat. En cap cas no es pot estar contractat com a ajudant més de quatre anys, consecutius o no.

CAPÍTOL V

El règim retributiu

Article 71

Règim retributiu del personal docent i investigador contractat

1. El règim retributiu del personal docent i investigador contractat és determinat pel Govern de la Generalitat. Aquest règim té caràcter uniforme en totes les universitats públiques.

2. El personal docent i investigador contractat a temps complet és retribuït pels conceptes següents:

- Sou base.
- Pagues extraordinàries.
- Complement de lloc de treball.
- Complement de categoria, el qual es pot estructurar en diferents nivells retributius.
- Complement funcional per càrrecs acadèmics o per responsabilitats de gestió, només pel període en què s'exerceixen les dites responsabilitats.
- Complement per mèrits docents i de recerca.

3. El personal docent i investigador contractat pot rebre, amb caràcter excepcional, les gratificacions i les indemnitzacions que corresponguin per raó del servei.

Article 72

Retribucions addicionals

El Govern de la Generalitat pot establir, per al personal docent i investigador funcionari i contractat, retribucions addicionals per mèrits docents, investigadors i de gestió, que s'assignen per mitjà del consell social a proposta del consell de govern, amb la valoració prèvia dels mèrits mitjançant l'avaluació de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya.

CAPÍTOL VI

El personal d'administració i serveis de les universitats públiques

Article 73

Funcions

El personal d'administració i serveis col·labora en el compliment dels objectius de la universitat i exerceix les funcions definides per l'article 73 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats.

Article 74

Règim jurídic

1. El personal funcionari d'administració i serveis de les universitats públiques es regeix per aquesta Llei, sens perjudici de les bases estatals establertes per la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, i la Llei 30/1984, del 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, per la normativa dictada en llur desplegament i pels estatuts o altra normativa interna de les universitats. El personal laboral d'administració i serveis es regeix, a més, per la legislació laboral i pels convenis col·lectius que li siguin aplicables.

2. Al personal funcionari d'administració i serveis de les universitats públiques de Catalunya li és aplicable la normativa de la funció pública de l'Administració de la Generalitat, aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, del 31 d'octubre, i, en especial, els preceptes relatius a l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les condicions i els procediments d'accés, la provisió i la promoció, les situacions administratives, els drets, els deures i les responsabilitats i el règim retributiu, amb les adaptacions necessàries a les peculiaritats d'organització i funcionament de la universitat.

Article 75

Retribucions

1. Les universitats públiques han d'establir el règim retributiu del personal funcionari d'administració i serveis, d'acord amb el que estableix aquesta Llei. El personal funcionari d'administració i serveis és retribuït pels conceptes establerts per l'article 101 del Decret legislatiu 1/1997, del 31 d'octubre.

2. L'import total dels crèdits destinats a retribuir el personal funcionari d'administració i serveis pels conceptes de complement específic, complement de productivitat i gratificacions per serveis extraordinaris ha d'ésser el que resulti de restar a les retribucions íntegres del dit personal la suma de les quantitats que li corresponguin pels conceptes de retribucions bàsiques, complement de destinació i, si escau, complements personals transitoris.

3. El personal funcionari d'administració i serveis de les universitats públiques de Catalunya ha de percebre les indemnitzacions per raó del servei que corresponguin, que no poden superar els imports aplicables al personal funcionari al servei de l'Administració de la Generalitat.

Article 76

Formació i mobilitat

1. Les universitats públiques han de fomentar la formació del personal d'administració i serveis mitjançant l'oferta de programes específics, especialment en el coneixement de terceres llengües i en l'ús de les tecnologies de la informació i les comunicacions.

2. Les universitats públiques han de facilitar la mobilitat del personal d'administració i serveis entre les diferents universitats. A aquest efecte, la Junta del Consell Interuniversitari de Catalunya ha de prendre els acords corresponents.

3. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques, mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, han de fomentar programes interuniversitaris de formació i mobilitat.

TÍTOL III

El govern i la representació de les universitats públiques

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 77

Òrgans de govern

Les universitats públiques poden constituir òrgans de govern, representació, consulta i coordinació addicionals als que estableixen la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, i aquesta Llei, per a completar l'estructura de govern i representació adaptant-la a llurs especificitats d'organització, per al millor compliment de les seves funcions.

Article 78

Procés electoral

Les universitats han de procurar incorporar en els processos d'elecció de llurs òrgans de govern i representació, en el marc de la normativa vigent i garantint la representació de tots els sectors de la comunitat universitària, una representació significativament destacada del professorat contractat permanent doctor.

CAPÍTOL II

Òrgans unipersonals

Article 79

El rector o rectora

1. El rector o rectora és la màxima autoritat acadèmica de la universitat i n'exerceix la representació.

2. El rector o rectora té encomanades les responsabilitats i les funcions de direcció, govern i gestió de la universitat que li atribueixen la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, aquesta Llei, els estatuts o altra normativa interna de les universitats i la resta de la normativa vigent.

3. El rector o rectora, com a responsable màxim de l'impuls de la universitat i responsable últim del seu govern i de l'acompliment dels seus objectius, ha d'ésser assistit en l'exercici de les seves funcions per tots els òrgans de govern i representació de la universitat.

4. El rector o rectora és elegit per la universitat, d'acord amb el procediment que estableix l'article 20 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats.

5. Correspon al Govern el nomenament dels rectores de les universitats públiques de Catalunya.

Article 80

El gerent o la gerent

1. El gerent o la gerent és proposat pel rector o rectora i nomenat per aquest, d'acord amb el consell social.

2. Correspon al gerent o la gerent, d'acord amb el rector o rectora, la direcció i la gestió dels recursos de la universitat, en els termes establerts per la normativa interna de la universitat.

3. El gerent o la gerent no pot desenvolupar tasques docents a la universitat.

CAPÍTOL III

El consell social

SECCIÓ PRIMERA

Definició, composició i nomenament

Article 81

Definició i composició

1. El consell social és l'òrgan mitjançant el qual la societat participa en la universitat.

2. Cadascuna de les universitats públiques amb seu a Catalunya té un consell social, compost pels quinze membres següents:

a) Nou persones representatives de la societat catalana, nomenades segons el que estableix l'article 82.

b) Sis membres del consell de govern de la universitat, nomenats segons el que estableix l'article 83.

Article 82

Membres representatius de la societat catalana

1. Els nou membres del consell social representatius de la societat catalana són els següents:

a) Dues persones nomenades pel Parlament de Catalunya.

b) Tres persones nomenades pel Govern de la Generalitat.

c) Una persona escollida pels ens locals en l'àmbit territorial dels quals hi hagi instal·lats els centres de la universitat, elecció que, en el cas de la ciutat de Barcelona, correspon a l'Ajuntament de Barcelona, d'acord amb la seva Carta municipal.

d) Una persona escollida per les organitzacions sindicals de treballadors més representatives en l'àmbit de Catalunya.

e) Una persona escollida per les organitzacions empresarials legalment constituïdes de més implantació, provinent de l'àrea d'influència de cada universitat.

f) Un antic alumne o alumna amb titulació de la universitat corresponent, que no pot ésser membre en actiu de la comunitat universitària.

2. Els membres nomenats pel Parlament i pel Govern de la Generalitat han d'ésser persones representatives, a títol individual, o persones

representants d'entitats, de la vida cívica, cultural, professional, econòmica, laboral, social i territorial, de l'entorn de la universitat.

3. El nomenament dels membres corresponents a la lletra b de l'apartat 1 s'efectua havent consultat el president del consell social, sempre que el càrrec no estigui vacant.

4. El membre corresponent a la lletra f de l'apartat 1 és nomenat pel president o presidenta del consell social, escoltat el rector o rectora i, si n'hi ha, a proposta del consell d'antic alumnat i de persones amigues de la universitat.

5. El nomenament dels membres dels quals fa esment aquest article es publica per acord del departament competent en matèria d'universitats en el DOGC.

Article 83

Membres representants del consell de govern de la universitat

1. Els membres del consell social que pertanyen al consell de govern de la universitat són un representant dels estudiants, un representant del personal docent i investigador i un representant del personal d'administració i serveis elegits pel mateix consell de govern d'entre els seus membres per un període màxim de quatre anys, d'acord amb els estatuts de cada universitat. En són membres nats el rector o rectora, el secretari o secretària general i el gerent o la gerent de la universitat.

2. El nomenament dels membres del consell social a què es refereix aquest article es publica per acord de les universitats en el DOGC.

Article 84

Nomenament del president o presidenta

El president o presidenta del consell social és nomenat o separat per acord del Govern de la Generalitat, a proposta de la persona titular del departament competent en matèria d'universitats, d'entre els membres del consell social representatius de la societat catalana. El mandat és de quatre anys i és renovable per un únic període de la mateixa durada.

Article 85

Renovació i vacants

1. Els membres del consell social nomenats entre persones representatives de la societat catalana ho són per un període de quatre anys. Són renovats o reelegits per meitats cada dos anys, dos mesos abans d'expirar el període de mandat.

2. En el cas que es produís una vacant en el consell social, aquesta ha d'ésser coberta d'acord amb el procediment establert per l'article 82. El nou membre és nomenat pel període restant de mandat del membre que ha substituït, excepte el president, el qual és nomenat pel període establert per l'article 84.

3. Els membres que siguin nomenats per raó del càrrec que ocupen han de cessar en la representació quan cessen en el càrrec.

Article 86

Incompatibilitats

1. La condició de membre del consell social és incompatible amb l'exercici de càrrecs directius en empreses o en societats contractades per la universitat, directament o mitjançant persona interposada, i també amb una participació en les dites empreses superior al 10% del capital

social. Aquesta incompatibilitat no afecta els contractes subscrits d'acord amb l'article 83 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats.

2. El personal acadèmic que es trobi en situació de servei actiu a temps complet en la mateixa universitat o en una altra, no pot ésser nomenat membre d'un consell social com una de les nou persones representatives de la societat catalana.

Article 87

Fòrum de participació

El consell social pot constituir un fòrum a fi de promoure la participació i l'assessorament de les persones, les institucions i les entitats associatives, cíviques, culturals, professionals, econòmiques, laborals, socials i territorials que, per llurs competències, activitats, coneixements o experiències puguin contribuir a complir millor les funcions del consell social.

SECCIÓ SEGONA

Funcions del consell social

Article 88

Funcions de programació i gestió

Corresponen al consell social, en relació amb la programació i la gestió universitàries, les funcions següents:

a) Col·laborar amb el consell de govern en la definició dels criteris i els objectius del pla estratègic de la universitat.

b) Proposar al departament competent en matèria d'universitats, amb l'informe previ del consell de govern, la implantació o la supressió d'ensenyaments conduents a l'obtenció de títols universitaris oficials, i també la creació, la supressió, l'adscripció, la desadscripció i la reordenació dels centres docents universitaris i dels instituts universitaris de recerca.

c) Acordar, a iniciativa del departament competent en matèria d'universitats i amb l'informe previ del consell de govern, la creació, la modificació i la supressió dels ensenyaments conduents a l'obtenció de títols universitaris oficials i dels centres docents i els instituts universitaris de recerca.

d) Contribuir a la supervisió i l'avaluació de la qualitat, del rendiment i de la viabilitat econòmica i social de la universitat, en col·laboració amb l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, i participar-hi.

e) Aprovar la constitució, la modificació i l'extinció d'entitats jurídiques per a la promoció i el desenvolupament de les finalitats de la universitat, i aprovar la participació de la universitat en altres entitats.

f) Aprovar els projectes de concert entre la universitat i les institucions sanitàries.

g) Promoure vincles de col·laboració mútua entre universitats i amb entitats socials representatives.

Article 89

Funcions econòmiques, pressupostàries i patrimonials

Corresponen al consell social, en matèria econòmica, pressupostària i patrimonial, les funcions següents:

a) Promoure la participació de la societat en l'activitat de la universitat, especialment en el seu finançament, i fomentar les relacions entre

la universitat i el seu entorn cultural, professional, econòmic, social i territorial.

b) Estimular la inversió en recerca de les empreses i llur col·laboració en la recerca universitària.

c) Participar en la determinació dels criteris bàsics per a l'elaboració del pressupost de la universitat i, a proposta del consell de govern, aprovar-lo.

d) Supervisar les activitats de caràcter econòmic, fer el seguiment del pressupost i aprovar, a proposta del consell de govern, la programació i la despesa pluriennal de la universitat, i també prendre les mesures pertinents per a assegurar el compliment dels criteris amb què s'ha elaborat el pressupost.

e) Aprovar el balanç i la memòria econòmica, el compte de resultats i la liquidació del pressupost de la universitat de l'exercici anterior i els comptes anuals de les entitats que en depenguin, d'acord amb la normativa vigent.

f) Acordar les propostes d'operacions d'endeutament i d'aval que la universitat presenti al departament competent en matèria d'universitats, perquè siguin autoritzades pel Govern de la Generalitat, d'acord amb la normativa vigent, i vetllar pel compliment de les condicions de les operacions esmentades i de la normativa aplicable.

g) Acordar les transferències de crèdit d'operacions de capital a operacions corrents, amb la conformitat prèvia del departament competent en matèria d'universitats.

h) Acordar, a proposta de l'òrgan competent de la universitat, les sol·licituds de crèdit extraordinari o suplement de crèdit, sempre que s'hagi de fer una despesa que no pugui ésser ajornada per a l'exercici següent i per a la qual no hi hagi crèdit consignat en el pressupost, o bé sigui insuficient o no ampliable. L'acord n'ha d'establir el finançament.

i) Aprovar els preus dels ensenyaments propis de la universitat, els dels cursos d'especialització, amb llurs possibles exempcions i bonificacions, i els dels serveis de la universitat.

j) Vetllar pel patrimoni de la universitat i aprovar la desafectació dels béns de domini públic de la universitat, d'acord amb el que estableix aquesta Llei i la legislació de patrimoni de la Generalitat.

k) Autoritzar el rector o rectora a adoptar els acords d'adquisició, disposició i gravamen de béns immobles i, a partir dels límits que aprovi el consell social, dels béns mobles de la universitat, els títols de valor i les participacions socials.

l) Ésser informat, directament per la universitat o mitjançant altres entitats, de la formalització dels contractes i els convenis que comporten despeses o ingressos per a la universitat.

Article 90

Funcions respecte a la comunitat universitària

Corresponen al consell social, en relació amb els diferents sectors de la comunitat universitària, les funcions següents:

a) Designar i fer cessar com a membres del consell de govern de la universitat tres membres del consell social, d'entre els nomenats com a persones representatives de la societat catalana.

b) Acordar, si s'escau, dins dels límits que fixi el Govern de la Generalitat i a proposta del consell de govern de la universitat, l'assigna-

ció singular i individual de retribucions addicionals per mèrits docents, de recerca i de gestió al personal docent i investigador funcionari i contractat.

c) Aprovar la relació de llocs de treball del personal d'administració i serveis de la universitat, i les modificacions i la despesa que comporten.

d) Determinar els llocs als quals correspon l'assignació d'un complement específic amb l'import del dit complement, i fixar la quantia total destinada a l'assignació del complement de productivitat i les gratificacions extraordinàries, i aprovar els criteris per a assignar-los i distribuir-los i les quantitats de les indemnitzacions per raó de servei.

e) Informar sobre els convenis col·lectius del personal laboral de la universitat, abans de formalitzar-los.

f) Estudiar i acordar, si escau, la proposta de nomenament del gerent o la gerent presentada pel rector o rectora, i aprovar-ne, d'acord amb el rector o rectora, les condicions del contracte.

g) Promoure, en tots els àmbits de la comunitat universitària, la participació dels estudiants en els òrgans de govern de la universitat, i també la divulgació de llur tasca.

h) Acordar, a fi de garantir la no-exclusió de cap estudiant per raons econòmiques, la política de beques, d'ajuts i de crèdits per a l'estudi i la recerca que, si escau, atorgui la universitat amb càrrec als seus pressupostos, d'acord amb els principis de publicitat, concurrència i objectivitat.

i) Aprovar les normes que regulen el progrés i la permanència dels estudiants a la universitat, atenent les característiques dels diferents estudis, de manera que evitin la discriminació dels estudiants.

j) Promoure la col·laboració entre la universitat i altres entitats públiques o privades, amb la finalitat de completar la formació dels estudiants i les persones titulades de la universitat i de facilitar-ne l'accés al món del treball.

k) Vetllar per la correcta inserció laboral dels titulats de la universitat.

Article 91

Altres funcions i informació

A més de les funcions atribuïdes per aquesta Llei, correspon al consell social qualsevol altra funció que li sigui atribuïda pels estatuts o altra normativa interna de la universitat i per la resta de la normativa vigent.

SECCIÓ TERCERA

Organització i funcionament

Article 92

La presidència

El president o presidenta del consell social exerceix les funcions pròpies de la presidència d'un òrgan col·legiat i, en concret, les que li són encomanades per aquesta Llei, pel reglament d'organització i de funcionament del consell social i per la resta de la normativa vigent.

Article 93

La secretaria

1. La secretaria és l'estructura administrativa bàsica de suport al consell social. El secretari o secretària és nomenat i separat pel president o presidenta i exerceix les funcions pròpies de la

secretaria d'un òrgan col·legiat i, en concret, les que li són encomanades per aquesta Llei i pel reglament d'organització i de funcionament del consell social.

2. Els òrgans de la universitat han de facilitar a la secretaria del consell social la informació i l'accés a la documentació necessària perquè pugui complir adequadament les seves funcions.

Article 94

Funcionament

1. El consell social pot funcionar en ple o en les comissions específiques que el ple acordi, amb la composició i les funcions que específicament determini el reglament d'organització i funcionament del consell social o en un acord exprés de delegació.

2. Dins el consell social s'ha de constituir una comissió econòmica, amb la composició i les funcions que determini el reglament d'organització i funcionament del consell social.

3. Les comissions, de caràcter temporal o permanent, poden ésser mixtes, és a dir, integrades per membres del consell social i per d'altres membres d'òrgans de govern, representació, consulta, coordinació o acadèmics de la universitat, als efectes de garantir la informació, la participació i la coordinació necessàries en els assumptes que s'hagin de sotmetre al consell social, en l'exercici de les seves funcions.

4. Les comissions han de retre comptes al ple del consell social dels acords adoptats i del grau de compliment de les tasques que tenen encomanades.

5. No poden ésser objecte de delegació en les comissions les funcions establertes per les lletres a, b, i c de l'article 88; c i f de l'article 89 i a de l'article 90.

Article 95

Assistència de tercers

La presidència del consell social pot convidar a assistir a les reunions del ple o de les comissions, amb veu i sense vot, persones expertes i membres de la comunitat universitària, d'acord amb la naturalesa dels assumptes a tractar.

Article 96

Reglament

1. Cada consell social ha d'elaborar el seu reglament d'organització i de funcionament, que pot establir el cessament dels seus membres per manca d'assistència reiterada a les reunions.

2. En tot allò que no sigui específicament regulat per aquesta Llei i pels reglaments d'organització i de funcionament respectius, és aplicable la normativa reguladora d'òrgans col·legiats establerta per la Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Article 97

Auditoria

1. El consell social ha de vetllar perquè, abans d'aprovar el balanç i la liquidació del pressupost de la universitat, hagi estat feta l'auditoria corresponent, la qual pot ésser sol·licitada a la Intervenció General de la Generalitat o bé a serveis externs. Les auditories externes actuen sota les directrius de la Intervenció General de la Generalitat.

2. Els resultats de les auditories han d'ésser supervisats pel consell social i tramesos al departament competent en matèria d'universitats perquè els lliuri a la Sindicatura de Comptes.

Article 98

Pressupost

El consell social ha de tenir un pressupost propi, com a centre de cost independent i específic dins el pressupost de la universitat. La gestió del pressupost i la disposició dels fons s'han de fer de la manera que acordi el consell social, en el marc del reglament d'organització i de funcionament intern.

CAPÍTOL IV

Consell d'antic alumnat i de persones amigues de la universitat

Article 99

Definició

Les universitats públiques poden constituir un consell d'antic alumnat i de persones amigues de la universitat com a òrgan de relació entre la universitat i els seus antics alumnes i les associacions d'antics alumnes o d'amics, i també de participació d'aquests en la vida de la universitat.

Article 100

Composició i funcions

1. Són membres del consell d'antic alumnat i de persones amigues de la universitat les persones que pertanyen a les associacions d'antics alumnes i d'amics reconegudes com a tals per la universitat i les persones que s'hi vinculin directament, en la forma que determini la universitat.

2. El consell d'antic alumnat i de persones amigues de la universitat té les funcions que li atribueixi la normativa interna de la universitat.

TÍTOL IV

L'ordenació de l'activitat universitària

CAPÍTOL I

El règim jurídic de les universitats

Article 101

Creació i reconeixement d'universitats

1. Les universitats del sistema universitari de Catalunya són creades o reconegudes per llei del Parlament de Catalunya, d'acord amb l'article 4 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, amb l'informe previ de la Junta del Consell Interuniversitari de Catalunya. Gaudeixen de personalitat jurídica plena, capacitat d'obrar i patrimoni propi.

2. Per a la creació o el reconeixement de les universitats a què es refereix l'article 4.1.b de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, l'acord del Govern de la Generalitat ha de comptar amb la ratificació del Parlament.

3. El reconeixement d'universitats privades pel Parlament requereix una garantia suficient de llur qualitat acadèmica i llur viabilitat econòmica. A aquests efectes, i sens perjudici dels requisits bàsics que siguin exigibles, el Govern de la Generalitat pot establir els requisits i les garanties de suficiència que siguin pertinents.

Article 102

Règim jurídic

1. Les universitats públiques i privades de Catalunya es regeixen per aquesta Llei i per les normes que la desenvolupin, sens perjudici de la normativa bàsica estatal regulada per la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, i per les normes que la desenvolupen; per la Llei 13/1986, del 14 d'abril, de foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica; per la seva llei de creació o de reconeixement i, en el cas de les universitats privades, per la normativa aplicable a la figura jurídica que hagin adoptat.

2. En virtut de llur autonomia, les universitats es regeixen per llurs estatuts, en el cas de les públiques, o per llurs normes d'organització i funcionament, en el cas de les privades, i per l'altra normativa interna.

3. En defecte de norma expressa i en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, és d'aplicació supletòria a les universitats públiques de Catalunya la legislació de la Generalitat sobre el procediment administratiu, el règim dels funcionaris de l'Administració de la Generalitat, llevat del règim estatutari aplicable als funcionaris dels cossos docents universitaris, el règim patrimonial i financer i la contractació administrativa.

4. Les universitats públiques exerceixen les prerrogatives establertes per la normativa vigent per a les administracions públiques, tret de les pròpies i exclusives dels ens territorials.

Article 103

Estatuts i normes d'organització i funcionament

1. Correspon a les universitats elaborar els propis estatuts, en el cas de les públiques, o les pròpies normes d'organització i funcionament, en el cas de les privades.

2. Correspon al Govern de la Generalitat aprovar, amb el control previ de llur legalitat, els estatuts de les universitats públiques i les normes d'organització i funcionament de les universitats privades.

CAPÍTOL II

L'ordenació dels estudis i de les estructures universitàries

Article 104

Creació, reconeixement i implantació

Correspon al departament competent en matèria d'universitats:

a) La creació, la modificació i la supressió, en universitats públiques, de facultats, escoles tècniques o politècniques superiors, escoles universitàries, escoles universitàries politècniques, instituts universitaris de recerca i tots els altres centres o estructures que organitzen ensenyaments oficials en modalitat no presencial, a proposta del consell social o a iniciativa pròpia amb l'acord del consell social. En ambdós casos és preceptiu l'informe previ del consell de govern de la universitat.

b) El reconeixement, en universitats privades, de la creació, la modificació i la supressió dels centres indicats per la lletra a, a proposta de la universitat.

c) La implantació i la supressió, en universitats públiques, d'ensenyaments, presencials o virtuals conduents a l'obtenció de títols univer-

sitaris oficials, a proposta del consell social o a iniciativa pròpia amb l'acord del consell social. En ambdós, casos és preceptiu l'informe previ del consell de govern de la universitat.

d) El reconeixement, en universitats privades, de la implantació i la supressió d'ensenyaments presencials o virtuals conduents a l'obtenció de títols universitaris oficials, a proposta de la universitat.

e) L'aprovació, prèviament a ésser creats o suprimits pel Govern de l'Estat, de l'establiment de centres dependents de les universitats a l'estranger, per a impartir ensenyaments en modalitat presencials o virtuals conduents a l'obtenció de títols universitaris oficials.

Article 105

Adscripció

Correspon al departament competent en matèria d'universitats, a proposta del consell social i amb l'informe previ del consell de govern de la universitat, aprovar l'adscripció o la desadscripció a una universitat pública de centres docents, de titularitat pública o privada, per a impartir títols universitaris oficials, i també la implantació o la supressió d'ensenyaments oficials de caràcter presencial o virtual en els dits centres.

Article 106

Integració

Els centres docents d'ensenyament superior de titularitat pública o privada es poden integrar a una universitat pública o privada, respectivament, com a centres propis. El reconeixement de la integració del centre per a impartir títols universitaris oficials és acordat pel departament competent en matèria d'universitats, a proposta de la universitat.

Article 107

Informe dels plans d'estudis

1. Correspon al departament competent en matèria d'universitats emetre un informe dels plans d'estudis, a petició del rector o rectora i prèviament a l'homologació del títol, d'acord amb la normativa vigent.

2. L'informe a què es refereix l'apartat 1 ha de verificar la viabilitat econòmica del pla d'estudis i la seva adequació als requisits bàsics i al que estableixen aquesta Llei i la resta de la normativa vigent.

Article 108

Inici d'activitats

El departament competent en matèria d'universitats autoritza l'inici d'activitats dels estudis en els centres universitaris propis o adscrits, un cop homologat el títol, a sol·licitud del rector o rectora.

Article 109

Variacions en les condicions de l'autorització

1. El departament competent en matèria d'universitats autoritza el canvi de denominació, d'emplaçament i de destinació dels centres docents propis de les universitats públiques.

2. El departament competent en matèria d'universitats ha de donar la seva conformitat:

a) Als actes i els negocis jurídics que modifiquin la personalitat jurídica o l'estructura d'una universitat privada, o que impliquin la transmissió o la cessió, entre vius, total o parcial, a títol

onerós o gratuït, de la titularitat directa o indirecta que les persones físiques o jurídiques exerceixen sobre les universitats privades o sobre els centres universitaris privats adscrits a universitats públiques.

b) Al canvi de denominació i d'emplaçament dels centres docents propis d'universitats privades, i també dels centres docents adscrits.

Article 110

Revocació

La revocació del reconeixement d'una universitat privada, els seus centres universitaris o els seus ensenyaments l'ha d'efectuar l'òrgan que els ha autoritzat, amb l'audiència prèvia de la universitat corresponent, d'acord amb el que estableix la disposició addicional novena de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats. En tot cas, s'ha de garantir que els estudiants puguin acabar els estudis d'acord amb les regles generals per a l'extinció dels plans d'estudis.

Article 111

Els campus universitaris i interuniversitaris

1. Les universitats públiques catalanes es poden estructurar en campus universitaris, concebuts com a espais presencials o virtuals d'integració i convivència dels membres de la comunitat universitària.

2. Les universitats poden constituir campus interuniversitaris, amb caràcter presencial o virtual, amb l'objectiu de compartir personal, centres, estructures, ensenyaments, recerca i serveis. Les universitats han de facilitar la mobilitat de llur personal docent i investigador i dels estudiants en els campus interuniversitaris.

Article 112

Altres estructures

Les universitats, sens perjudici dels centres i les estructures bàsiques que estableix l'article 7.1 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, poden crear altres estructures per a impartir ensenyaments de caràcter presencial o virtual que no conduixin a l'obtenció d'un títol oficial.

Article 113

Centres docents que expedeixen títols estrangers

1. Correspon al departament competent en matèria d'universitats autoritzar els centres docents que es vulguin establir a Catalunya per a impartir, sota qualsevol modalitat, ensenyaments conduents a l'obtenció de títols d'educació superior universitària no homologats als títols universitaris oficials, i també revocar-ne l'autorització.

2. L'autorització a què es refereix l'apartat 1 requereix l'informe previ favorable de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, d'acord amb els estàndards de qualitat que l'Agència hagi elaborat per a aquests tipus de centres.

Article 114

Funcions inspectores i comprovació dels requisits

El departament competent en matèria d'universitats ha de exercir la funció inspectora per a garantir que les universitats i els centres universitaris compleixen els requisits establerts per la normativa vigent en relació amb les actuacions

regulades per aquest capítol i, si escau, els compromisos adquirits pels titulars de les universitats i els centres universitaris privats.

TÍTOL V

Instruments bàsics d'ordenació

Article 115

Tipologia

Els instruments bàsics d'ordenació del sistema universitari de Catalunya són:

a) La Programació universitària de Catalunya.

b) El finançament universitari.

Article 116

La programació universitària de Catalunya

1. La Programació universitària de Catalunya és un instrument de planificació, coordinació i reordenació dels ensenyaments que ofereixen les universitats públiques de Catalunya, que inclou, com a mínim, els ensenyaments conduents a l'obtenció dels títols universitaris oficials.

2. La Programació universitària de Catalunya també té en compte els ensenyaments de les universitats privades que sol·licitin ésser-hi incloses.

3. La Programació universitària de Catalunya és elaborada pel departament competent en matèria d'universitats, per períodes pluriennals. Ha de tenir en compte les demandes de les universitats i s'ha de basar en els criteris proposats pel Consell Interuniversitari de Catalunya, els quals han de considerar, com a mínim:

a) El grau de demanda dels diferents estudis i les necessitats de la societat en educació superior universitària.

b) L'equilibri territorial, en un marc d'eficiència en la utilització dels mitjans materials i dels recursos humans del sistema universitari de Catalunya, i els costos econòmics i llur finançament.

c) L'especialització i la diversificació universitària en un context de cooperació interuniversitària.

Article 117

El finançament universitari

1. El règim econòmic de les universitats públiques de Catalunya és el regulat per la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, per aquesta Llei i per la normativa de finances i pressupostària de la Generalitat.

2. Les universitats públiques gaudeixen d'autonomia econòmica i financera, d'acord amb la normativa vigent, i disposen dels recursos suficients per a l'exercici de llurs funcions.

3. Correspon al Govern de la Generalitat aprovar els preus públics dels ensenyaments conduents a l'obtenció dels títols universitaris oficials i la resta de drets legalment establerts.

4. El servei públic de l'ensenyament superior sostingut econòmicament per la Generalitat no es presta amb caràcter empresarial.

5. Les universitats públiques i el departament competent en matèria d'universitats han de fomentar la promoció i el patrocini de llurs serveis, especialment per als sectors de la societat que en resultin directament beneficiats.

6. Els compromisos econòmics de caràcter pluriennal amb càrrec als pressupostos de la Generalitat que es derivin de l'aplicació d'aques-

ta Llei s'aproven d'acord amb la normativa de finances públiques de la Generalitat.

Article 118

Estructura del finançament universitari

1. El finançament de les despeses de funcionament de les universitats públiques, amb càrrec als pressupostos de la Generalitat i d'acord amb les disponibilitats pressupostàries, s'ha de basar en tres tipus d'aportacions:

a) Genèrica, segons criteris objectius, transparents i compatibles, a partir de paràmetres generals comuns a totes les universitats.

b) Complementària, lligada a objectius específics per a la millora de la qualitat de les universitats i per a atendre'n les especificitats. Aquesta aportació es fa mitjançant contractes-programa.

c) Per convocatòries públiques, que estimulin la millora de la qualitat i premiïn l'excel·lència.

2. Correspon al departament competent en matèria d'universitats establir l'estructura del model de finançament universitari. Aquest model ha d'ésser transparent i ha d'assegurar a les universitats públiques l'estabilitat dels recursos econòmics necessaris per a l'acompliment de llurs finalitats i l'estímul de l'eficiència, l'eficàcia i la millora de la qualitat.

Article 119

Els contractes-programa

1. Els contractes-programa són un instrument de finançament de l'aportació complementària establerta per la lletra b de l'article 118, i també l'instrument d'observació, de diagnòstic, de planificació i d'adopció de decisions conjuntes entre el departament competent en matèria d'universitats i les universitats.

2. Els contractes-programa han d'establir els indicadors susceptibles de valorar els resultats de les actuacions orientades a aconseguir els objectius fixats, i també els objectius de millora de la qualitat de la universitat. També poden considerar els resultats de les avaluacions de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya.

Article 120

El Pla d'inversions universitàries

1. El Pla d'inversions universitàries és l'instrument específic per a finançar les infraestructures i els equipaments de les universitats públiques que es requereixen per a l'execució de la Programació universitària de Catalunya.

2. El Pla d'inversions universitàries, que té caràcter pluriennal, és aprovat pel Govern de la Generalitat.

3. El Pla d'inversions universitàries ha de tenir en compte l'aplicació de criteris de sostenibilitat i de mesures que facilitin la mobilitat de les persones amb discapacitats.

TÍTOL VI

La coordinació universitària. El consell interuniversitari de Catalunya

CAPÍTOL I

Definició, estructura i funcionament

Article 121

Definició

El Consell Interuniversitari de Catalunya és l'òrgan de coordinació del sistema universitari

de Catalunya i de consulta i assessorament del Govern de la Generalitat en matèria d'universitats.

Article 122

Estructura

1. El Consell Interuniversitari de Catalunya s'estructura en els òrgans següents:

a) Unipersonals: el president o presidenta, el vicepresident o vicepresidenta i el secretari o secretària general.

b) Col·legiats: la Conferència General i la Junta.

2. El Consell Interuniversitari de Catalunya es pot organitzar també en comissions de caràcter permanent, amb l'objecte d'informar i assessorar pel que fa a qüestions relatives a l'activitat acadèmica; i en comissions de caràcter no permanent, amb l'objecte d'informar i assessorar pel que fa a aspectes concrets d'interès general del sistema universitari.

3. Correspon al president o presidenta, a proposta del vicepresident o vicepresidenta o de qualsevol dels òrgans col·legiats del Consell, constituir les comissions a què es refereix l'apartat 1 i determinar-ne la composició i les funcions.

4. El Consell Interuniversitari de Catalunya, mitjançant la creació de comissions específiques de caràcter assessor, ha de promoure la participació de les persones o de les entitats representatives de les necessitats i els interessos socials, professionals, acadèmics o econòmics que, per llurs competències, activitats, coneixements o experiència, puguin ajudar el Consell a complir més bé les funcions que té encomanades.

Article 123

Funcionament

1. El Consell Interuniversitari de Catalunya es regeix per aquesta Llei, per les seves normes d'organització i funcionament i, en allò no que sigui expressament regulat per aquestes, per la normativa específica dels òrgans col·legiats aplicable a l'Administració de la Generalitat.

2. La Conferència General ha de tenir dues reunions ordinàries, com a mínim, durant el curs acadèmic. Per a convocar una reunió extraordinària és necessari la decisió del president o presidenta o, almenys, l'acord d'una tercera part dels seus membres.

CAPÍTOL II

Òrgans unipersonals

Article 124

El president o presidenta

1. La presidència de la Conferència General i la Junta del Consell Interuniversitari de Catalunya recau en la persona titular del departament competent en matèria d'universitats, la qual també presideix les reunions de les comissions, quan hi assisteix.

2. El president o presidenta té atribuïdes les funcions pròpies de la presidència d'un òrgan col·legiat i les pot delegar expressament en el vicepresident o vicepresidenta.

Article 125

El vicepresident o vicepresidenta

El vicepresident o vicepresidenta del Consell Interuniversitari de Catalunya és designat pel president o presidenta. Aquesta designació ha

de recaure en un alt càrrec del departament competent en matèria d'universitats. El vicepresident o vicepresidenta substitueix el president o presidenta en el supòsit d'absència per malaltia o per qualsevol altra causa justificada.

Article 126

El secretari o secretària general

1. El secretari o secretària general del Consell Interuniversitari de Catalunya té atribuïdes les funcions de suport als òrgans del Consell i de direcció de les oficines, les estructures i els serveis adscrits al Consell, i les pròpies de les secretaries dels òrgans col·legiats.

2. El secretari o secretària general del Consell Interuniversitari de Catalunya, que és també secretari o secretària de la Conferència General i de la Junta, és nomenat i destituït pel Govern de la Generalitat, a proposta de la persona titular del departament competent en matèria d'universitats.

3. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques poden adscriure personal a la Secretaria General del Consell, en la situació que correspongui administrativament, d'acord amb la normativa vigent.

4. El secretari o secretària general del Consell Interuniversitari de Catalunya ha d'elaborar una memòria anual que reculli les activitats de la Junta i de les comissions i també les conclusions de la Conferència General. Aquesta memòria ha d'ésser presentada al departament competent en matèria d'universitats i a les universitats catalanes, i ha d'ésser tramesa al Parlament de Catalunya.

CAPÍTOL III

Òrgans col·legiats

Article 127

La conferència general

1. La Conferència General del Consell Interuniversitari de Catalunya és l'òrgan de participació i coordinació de la comunitat universitària per a conèixer i avaluar els objectius principals del sistema universitari de Catalunya.

2. Integren la Conferència General del Consell Interuniversitari de Catalunya:

a) El president o presidenta del Consell.
b) El vicepresident o vicepresidenta del Consell.

c) Els rectors de les universitats.

d) Els presidents dels consells socials de les universitats públiques i dels òrgans anàlegs de les universitats privades.

e) Tres representants del departament competent en matèria d'universitats, nomenats pel seu titular.

f) Tres representants de la comunitat universitària de cadascuna de les universitats públiques i privades, nomenats d'acord amb el que estableixi el consell de govern o les normes d'organització i de funcionament respectius, les quals, en tot cas, han de garantir la representació dels estudiants.

g) Un membre de cadascun dels consells socials de les universitats públiques, nomenat segons el que estableixi el reglament intern del consell social respectiu.

h) El president o presidenta i el director o directora de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya.

i) Quatre persones escollides per les organitzacions sindicals de treballadors més representatives en l'àmbit de Catalunya.

j) Un representant de les associacions d'estudiants, nomenat pel Consell Nacional de la Joventut de Catalunya.

k) El president o presidenta de l'Institut d'Estudis Catalans.

l) Els representants de les entitats o les persones a títol individual que el president o presidenta del Consell nomeni, el nombre de les quals no pot ésser superior al de les persones a què es refereix la lletra g. Aquestes persones han d'ésser de competència reconeguda en l'àmbit professional, cultural, social, empresarial o territorial.

m) El secretari o secretària general del Consell.

3. Els membres de la Conferència General que no ho són per raó del càrrec que ocupen són nomenats per un període de quatre anys i poden ésser renovats pel mateix període. En el supòsit que es produeixi una vacant, el nou membre és nomenat pel període restant de mandat del membre que ha cessat.

Article 128

Funcions de la conferència

Corresponen a la Conferència General les funcions següents:

a) Assessorar el departament competent en matèria d'universitats en relació amb els criteris per a elaborar la Programació universitària de Catalunya.

b) Emetre un informe de les qüestions que, a iniciativa de la Presidència o de la Junta, es considerin d'interès general per al sistema universitari de Catalunya.

c) Facilitar l'intercanvi d'informació i les consultes recíproques entre les universitats catalanes, especialment en els àmbits i en les situacions que les afecten d'una manera conjunta.

d) Impulsar programes conjunts d'actuació interuniversitària i promoure i elaborar documents d'interès comú en l'àmbit de la docència, de la recerca i de la gestió i els serveis.

e) Promoure la col·laboració de les universitats amb altres institucions, públiques o privades, per a executar programes d'interès general.

f) Fomentar l'equilibri entre les universitats, tenint en compte la Programació universitària de Catalunya en el seu conjunt, evitant duplicitats innecessàries i promovent l'equilibri territorial i mediambiental.

g) Promoure les universitats del sistema universitari de Catalunya, especialment pel que fa a l'oferta educativa i la qualitat dels centres i els serveis universitaris.

h) Conèixer la memòria d'activitats de la Junta del Consell i de les seves comissions.

i) La resta de funcions que li atribueixin aquesta Llei i l'altra normativa vigent.

j) Proposar els criteris de la política de beques que garanteixin una igualtat d'oportunitats efectiva.

Article 129

La junta

1. La Junta del Consell Interuniversitari de Catalunya és l'òrgan de gestió del Consell per a exercir les funcions que li encomana aquesta Llei. La Junta actua en ple o com a junta permanent.

2. Integren el ple de la Junta del Consell Interuniversitari de Catalunya:

a) El president o presidenta del Consell.

b) El vicepresident o vicepresidenta del Consell.

c) Els rectors de les universitats públiques i el rector o rectora de la Universitat Oberta de Catalunya.

d) Els rectors, fins a un màxim de tres d'entre les universitats privades que tinguin una figura jurídica pròpia de les entitats sense ànim de lucre i que s'acullin a la Programació universitària de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 116.2.

e) Els presidents dels consells socials de les universitats públiques.

f) Tres representants del departament competent en matèria d'universitats, nomenats pel seu titular.

g) El secretari o secretària general del Consell.

3. La Junta Permanent és integrada pel president o presidenta, el vicepresident o vicepresidenta, els rectors de les universitats públiques, el rector o rectora de la Universitat Oberta de Catalunya, els presidents dels consells socials de les universitats públiques, els tres representants del departament competent en matèria d'universitats i el secretari o secretària general del Consell. Li corresponen les funcions establertes per l'article 131 quan afectin exclusivament les universitats públiques.

4. Els membres de la Junta del Consell són nomenats i separats d'acord amb el que estableix l'article 127.3.

Article 130

Assistència

L'assistència a la Junta del Consell Interuniversitari de Catalunya, tant pel que fa al ple com a la junta permanent, és indelegable.

Article 131

Funcions de la junta

1. Correspon a la Junta del Consell Interuniversitari de Catalunya:

a) Proposar al departament competent en matèria d'universitats els criteris per a elaborar la Programació universitària de Catalunya, un cop escoltada la Conferència General.

b) Emetre un informe de la proposta de Programació universitària de Catalunya i de les seves modificacions abans d'ésser aprovada pel departament competent en matèria d'universitats.

c) Emetre un informe de les propostes de creació o de reconeixement de les universitats públiques i privades, un cop consultada la Conferència General.

d) Emetre un informe de les propostes de places de nou accés dels centres docents universitaris propis de les universitats públiques i dels centres docents adscrits.

e) Emetre un informe de la proposta de preus públics acadèmics i de la resta de drets que estableixi la normativa vigent en relació amb els estudis conduents a l'obtenció dels títols universitaris oficials, i també de la política de beques, un cop escoltada la Conferència General.

f) Conèixer els estudis de doctorat i altres estudis de postgrau i els programes d'extensió universitària, d'actualització i de formació continuada.

g) Proposar les mesures pertinents per a garantir la coordinació universitària, en especial pel que fa al règim d'admissió i de permanència dels estudiants i les convalidacions d'estudis.

h) Articular mesures de foment de la flexibilitat dels plans d'estudis perquè s'adeqüin a les necessitats de l'exercici de la professió corresponent i de la societat catalana en general.

i) Proposar mesures d'adaptabilitat dels plans d'estudis de les universitats als perfils professionals de la Unió Europea.

j) Conèixer i elaborar, si escau, propostes de coordinació de les bases de dades interuniversitàries.

k) Elaborar propostes de racionalització dels serveis que presten les universitats públiques, especialment quant a l'intercanvi i la mobilitat de llurs recursos humans i la creació de serveis conjunts d'interès comú.

l) Impulsar mesures de coordinació entre els ensenyaments universitaris i els ensenyaments de formació professional de grau superior i de règim especial equivalents als universitaris.

m) Nomenar els representants de les universitats públiques catalanes en altres organismes, si aquesta representació comprèn més d'una universitat, seguint el criteri d'aconseguir una representació equilibrada dels diferents sectors de la comunitat universitària representats en el Consell Interuniversitari de Catalunya.

n) Qualsevol altra funció que li sigui atribuïda per la normativa vigent.

2. Sens perjudici del que estableix l'article 116.2, el Consell Interuniversitari de Catalunya ha d'ésser informat de la programació de les universitats privades, als efectes de l'emissió de l'informe a què es refereix la lletra b de l'apartat 1. Les universitats privades han de posar en coneixement del departament competent en matèria d'universitats llur programació.

Article 132

Delegació i validació

1. La Junta del Consell pot delegar expressament en les comissions permanents que es constitueixin les funcions que li són atribuïdes per l'article 131.

2. La Junta ha de validar els informes i les propostes de les comissions del Consell Interuniversitari de Catalunya i pot expressar la posició institucional del Consell en els assumptes que li siguin expressament sotmesos per la Presidència del Consell.

3. Els informes del Consell Interuniversitari de Catalunya són preceptius, però només són vinculants si una disposició normativa expressa ho estableix.

Article 133

Audiència

Sens perjudici de les possibles audiències que tinguin lloc directament en les respectives universitats, el Consell Interuniversitari de Catalunya, mitjançant la Junta, gaudeix de la consideració d'entitat representativa dels interessos de les universitats que la integren pel que fa al tràmit d'audiència establert per la normativa de procediment de l'Administració de la Generalitat i del procediment administratiu comú.

CAPÍTOL IV
Coordinació i col·laboració

Article 134

Encàrrec de gestió

1. Les universitats públiques i el departament competent en matèria d'universitats poden encarregar al Consell Interuniversitari de Catalunya la gestió d'activitats de caràcter tècnic o de serveis de llur competència per a la coordinació interuniversitària, d'acord amb el que estableix l'article 15 de la Llei 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats han de dotar el Consell Interuniversitari de Catalunya dels mitjans necessaris per a exercir les funcions que li siguin encarregades.

Article 135

Assistència d'experts

El president o presidenta del Consell Interuniversitari de Catalunya i els presidents de les seves comissions poden convidar a assistir a les reunions, amb veu i sense vot, persones expertes i òrgans o membres de la comunitat universitària, d'acord amb la naturalesa dels assumptes que s'hi han de tractar.

Article 136

Col·laboració

1. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats poden acordar fórmules de col·laboració per a garantir la coordinació necessària per al ple desenvolupament del sistema universitari de Catalunya.

2. El Consell Interuniversitari de Catalunya i l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya han de col·laborar en tot allò que faciliti l'exercici de llurs competències.

3. En el marc del suport i la col·laboració entre institucions, les universitats han de proporcionar al Consell Interuniversitari de Catalunya la informació i, en particular, les dades estadístiques que aquest els sol·liciti, tot respectant la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

TÍTOL VII

Les garanties de qualitat. L'avaluació, l'acreditació i la certificació

CAPÍTOL I

La qualitat

Article 137

La qualitat

1. La promoció i la garantia de la qualitat de les universitats catalanes correspon a les mateixes universitats i al departament competent en matèria d'universitats.

2. El principal instrument per a la promoció i l'avaluació de la qualitat és l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya.

CAPÍTOL II

L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya

Article 138

Finalitats

L'avaluació de la qualitat, la certificació dels

processos i l'acreditació de l'aprenentatge dels ensenyaments del sistema universitari de Catalunya s'han d'orientar a llur adequació permanent a les demandes socials, als requisits de qualitat de formació universitària i a la millora contínua de llurs processos, en el marc de l'espai europeu d'ensenyament superior.

Article 139

Naturalesa

1. La configuració jurídica del Consorci Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya, creada pel Decret 355/1996, del 29 d'octubre, es modifica i adopta la forma jurídica d'entitat de dret públic de la Generalitat de Catalunya que ajusta la seva activitat al dret privat, vinculada al departament competent en matèria d'universitats, amb personalitat jurídica pròpia, plena capacitat d'obrar i patrimoni propi per al compliment de les seves funcions.

2. L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya, passa a denominar-se Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya.

Article 140

Objectiu i funcions

1. L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya té com a objectiu l'avaluació, l'acreditació i la certificació de la qualitat en l'àmbit de les universitats i dels centres d'ensenyament superior de Catalunya.

2. Corresponen a l'Agència les funcions següents:

a) L'avaluació dels ensenyaments conduents a l'obtenció dels títols oficials i propis que imparteixen les universitats i els centres docents d'ensenyament superior.

b) La certificació de la qualitat dels ensenyaments, de la gestió i de les activitats de les universitats.

c) L'acreditació dels ensenyaments en el marc de l'espai europeu de la qualitat.

d) L'avaluació dels centres docents establerts a Catalunya que imparteixen ensenyaments conduents a l'obtenció de títols estrangers d'educació superior universitària.

e) L'acreditació dels sistemes i els procediments d'avaluació de la qualitat de les universitats, inclosos els que es refereixen a la funció docent del professorat.

f) L'emissió de informes pertinents per a la contractació de professorat lector i professorat col·laborador.

g) L'emissió de les acreditacions de recerca i de recerca avançada.

h) L'avaluació de l'activitat desenvolupada pels investigadors, i la valoració dels mèrits individuals del personal docent, funcionari i contractat, per a l'assignació de complements retributius, d'acord amb els articles 55 i 69 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats.

i) L'avaluació de l'activitat investigadora del personal docent i investigador de les universitats privades.

j) La valoració dels mèrits individuals docents i de gestió del personal docent i investigador funcionari i contractat, per a l'assignació de complements retributius d'acord amb els articles 55 i 69 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, i l'avaluació de l'activitat docent del personal docent i investigador de les universitats privades.

k) L'avaluació de les activitats, els programes, els serveis i la gestió de les universitats i dels centres d'ensenyament superior.

l) La promoció de l'avaluació i de la comparació de criteris de qualitat en el marc europeu i internacional.

m) L'elaboració d'estudis per a la millora i la innovació dels models d'avaluació, certificació i acreditació.

n) L'emissió d'informes d'avaluació adreçats a les universitats, l'administració educativa, els agents socials i la societat en general.

o) L'assessorament de l'Administració educativa, les universitats i altres institucions en l'àmbit propi de les seves funcions.

p) L'establiment de vincles de cooperació i col·laboració amb altres agències estatals, autonòmiques i internacionals que tinguin atribuïdes funcions d'avaluació, acreditació i certificació.

q) Les tasques que li siguin encarregades pel departament competent en matèria d'universitats i per les universitats, mitjançant conveni.

r) La resta de funcions que li atribueix aquesta Llei, els seus estatuts i l'altra normativa vigent.

3. Als efectes del que estableix la lletra i de l'apartat 2, les universitats privades han de formalitzar el corresponent conveni amb l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya.

Article 141

Òrgans de govern

L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya s'estructura en els òrgans de govern següents:

a) El president o presidenta, el qual és nomenat pel Govern de la Generalitat, a proposta de la persona titular del departament competent en matèria d'universitats, d'entre personalitats de reconegut prestigi en l'àmbit universitari, per un període de quatre anys, renovable.

b) El Consell de Direcció.

c) El director o directora.

Article 142

El Consell de Direcció

1. El Consell de Direcció és l'òrgan superior de govern de l'Agència, i les seves funcions són les que estableixin els seus estatuts.

2. El Consell de Direcció és constituït pels membres següents:

a) El president o presidenta de l'Agència, que també ho és del Consell de Direcció.

b) Els rectors de les universitats públiques i el rector o rectora de la Universitat Oberta de Catalunya.

c) Els rectors, fins a un màxim de tres, d'universitats privades que hagin adoptat una figura jurídica pròpia de les entitats sense ànim de lucre, elegits pel Consell Interuniversitari de Catalunya, i que s'acullin a la Programació universitària de Catalunya d'acord amb el que estableix l'article 116.2.

d) Els presidents dels consells socials de les universitats públiques.

e) Tres persones destacades de la comunitat acadèmica, nomenades per la persona titular del departament competent en matèria d'universitats.

f) Dues persones del departament competent en matèria d'universitats, nomenades pel seu titular.

g) El president o presidenta de la Comissió d'Avaluació de la Recerca.

h) El president o presidenta de la Comissió de Professorat Lector i Professorat Col·laborador.

i) El director o directora de l'Agència.

3. Els membres del Consell de Direcció són nomenats per un període de quatre anys i poden ésser reelegits per dos mandats més de la mateixa durada. Es renoven per meitats cada dos anys, tret dels que ho siguin per raó del càrrec, que cessen en la representació quan cessen en aquest.

4. El president o presidenta de la Comissió de Professorat Lector i Professorat Col·laborador i el president o presidenta de la Comissió d'Avaluació de la Recerca són nomenats per un període de quatre anys renovable.

5. El Consell de Direcció s'ha de reunir, de manera ordinària, dues vegades l'any, com a mínim. Perquè es pugui reunir en sessió extraordinària és necessari la decisió del president o presidenta o, almenys, l'acord d'una tercera part dels seus membres.

Article 143

El director o directora

1. El director o directora assumeix la direcció de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya i la representació plena del Consell de Direcció en relació amb l'execució dels acords que adopti aquest òrgan.

2. El director o directora és designat per la persona titular del departament competent en matèria d'universitats, escoltat el Consell de Direcció, per un període de quatre anys, prorrogable per dues vegades.

Article 144

Comissió d'Avaluació de la Qualitat

1. Es crea la Comissió d'Avaluació de la Qualitat, amb caràcter permanent, que exerceix les funcions establertes per l'article 140.2, llevat de les fixades per les lletres f, g, h i i.

2. La composició de la Comissió d'Avaluació de la Qualitat ha d'ésser adequada al que estableixin les normes, els criteris i les recomanacions internacionals per a l'atorgament de les certificacions i les acreditacions corresponents. Els seus membres són designats pel director o directora de l'Agència, escoltat el Consell de Direcció, i, en tot cas, ha d'integrar membres externs al sistema universitari de Catalunya.

Article 145

Comissió de Professorat Lector i Professorat Col·laborador

1. Es crea la Comissió de Professorat Lector i Professorat Col·laborador, amb caràcter permanent, que exerceix la funció establerta per la lletra f de l'article 140.2 i les que li siguin expressament atribuïdes per la resta de la normativa vigent o encomanades pel departament competent en matèria d'universitats.

2. La Comissió de Professorat Lector i Professorat Col·laborador és constituïda pels membres següents:

a) El president o presidenta, que és nomenat per la persona titular del departament competent en matèria d'universitats entre persones de reconegut prestigi acadèmic.

b) Dues persones designades per la persona titular del departament competent en matèria d'universitats.

c) Cinc persones designades pel Consell de Direcció de l'Agència, a proposta del president o presidenta de la Comissió.

Article 146

Comissió d'Avaluació de la Recerca

1. Es crea la Comissió d'Avaluació de la Recerca, amb caràcter permanent, que exerceix les funcions establertes per les lletres g, h i i de l'article 140.2 i les que li siguin expressament atribuïdes per la resta de la normativa vigent o encomanades pel departament competent en matèria d'universitats.

2. La Comissió d'Avaluació de la Recerca és constituïda pels membres següents:

a) El president o presidenta, que és nomenat per la persona titular del departament competent en matèria d'universitats entre persones amb mèrits científics prominents.

b) Quatre persones designades per la persona titular del departament competent en matèria d'universitats.

c) Setze persones designades pel Consell de Direcció de l'Agència, a proposta del president o presidenta de la Comissió.

3. Els membres designats d'acord amb les lletres b i c de l'apartat 2 ho són d'entre el col·lectiu de catedràtics funcionaris o contractats a Catalunya en situació d'actius, que compleixin alguna de les condicions següents:

a) Haver superat quatre avaluacions positives de llur activitat investigadora, d'acord amb la normativa que sigui aplicable al professorat funcionari i contractat, respectivament.

b) Haver estat guardonats amb la Medalla Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic, amb la Distinció de la Generalitat per a la Promoció de la Recerca Universitària o amb una altra distinció de nivell anàleg o superior, a criteri del Consell de Direcció.

4. En la designació dels membres de la Comissió d'Avaluació de la Recerca s'ha de procurar l'equilibri entre els diferents àmbits del coneixement.

Article 147

Funcionament

1. La Comissió d'Avaluació de la Recerca desenvolupa la seva activitat mitjançant comissions, que poden tenir caràcter permanent, amb funcions d'informació, proposta i recomanació.

2. Els membres de les comissions són designats d'acord amb els requisits i el procediment que estableixi la Comissió d'Avaluació de la Recerca. S'hi han d'integrar, en tot cas, membres externs al sistema universitari i de recerca català.

3. En tot cas, s'ha de constituir una comissió o més de les modalitats següents:

a) Comissions per a l'acreditació de recerca, en els diferents àmbits del coneixement.

b) Comissions per a l'acreditació de recerca avançada, en els diferents àmbits del coneixement.

Article 148

Independència tècnica i consideració d'altres avaluacions

1. Les comissions avaluadores, que actuen amb independència, aproven les avaluacions que faci l'Agència en llurs àmbits respectius, i en són les responsables finals.

2. Les avaluacions i les acreditacions fetes per altres agències o òrgans d'avaluació en matèria

de la competència de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya poden ésser considerades per l'esmentada Agència, als efectes del que estableix aquesta Llei.

CAPÍTOL III

Disposicions generals

Article 149

Règim jurídic

1. L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya es regeix per aquesta Llei; per la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'estatut de l'empresa pública catalana; pels seus estatuts i per la resta de la normativa vigent que li sigui aplicable.

2. L'Agència sotmet la seva activitat en les relacions externes, amb caràcter general, a les normes de dret civil, mercantil i laboral que li siguin aplicables, tret dels actes d'avaluació, acreditació o certificació i els que impliquin l'exercici de potestats públiques, els quals resten sotmesos al dret públic.

3. En les relacions internes de l'Agència amb l'Administració de la Generalitat, amb les universitats públiques i amb la resta d'administracions públiques, s'aplica el dret públic.

4. El règim d'adopció d'acords i funcionament dels seus òrgans col·legiats se subjecta a la normativa de la Generalitat aplicable als dits òrgans.

Article 150

Estatuts

1. Els estatuts de l'Agència són aprovats per decret del Govern de la Generalitat, a proposta de la persona titular del departament competent en matèria d'universitats i a iniciativa del Consell de Direcció.

2. Els estatuts han de determinar, com a mínim, les funcions dels òrgans de govern, l'estructura orgànica, les normes de funcionament i el règim d'impugnació dels actes.

Article 151

Recursos humans

El personal de l'Agència és format per:

a) Personal propi, contractat en règim de dret laboral tot respectant els principis de mèrit i de capacitat.

b) Personal de l'Administració de la Generalitat i de les universitats públiques que els sigui adscrit, d'acord amb la normativa vigent.

Article 152

Patrimoni

1. Constitueixen el patrimoni de l'Agència els béns i els drets que li són adscrits i els béns i els drets propis de qualsevol naturalesa que adquireixi o rebi per qualsevol títol, els quals han d'ésser registrats en l'inventari corresponent.

2. El patrimoni de l'Agència afectat a l'exercici de les seves funcions té la consideració de domini públic i s'adequa al règim jurídic propi d'aquest tipus de béns.

3. S'entén implícita la utilitat pública en relació amb l'expropiació d'immobles pel que fa a les obres i els serveis de l'Agència.

4. La gestió del patrimoni s'ha d'ajustar al que disposa la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'estatut de l'empresa pública catalana, i a la legislació de patrimoni de la Generalitat de Catalunya.

Article 153

Recursos econòmics

- Els recursos econòmics de l'Agència són:
- Els que se li assignin amb càrrec als pressupostos de la Generalitat.
 - Els rendiments procedents dels béns i dels drets propis o que tingui adscrits.
 - Els ingressos derivats de l'exercici de la seva activitat.
 - Les subvencions i les donacions d'entitats públiques i privades o de particulars.
 - Els crèdits i els préstecs que li siguin concedits, si escau, d'acord amb la normativa vigent.
 - Qualsevol altres que li puguin correspondre.

Article 154

Dissolució i modificació

- La dissolució de l'Agència es produeix per llei, la qual ha d'establir el procediment de liquidació i la forma mitjançant la qual els òrgans de l'Agència continuen exercint provisionalment les funcions fins que la liquidació sigui total.
- La modificació de la naturalesa jurídica de l'Agència requereix una llei del Parlament de Catalunya.

TÍTOL VIII

El règim econòmic i financer de les universitats públiques

CAPÍTOL I

Patrimoni i contractació

Article 155

Regim jurídic

El patrimoni de les universitats públiques de Catalunya es regeix per aquesta Llei, sens perjudici de les bases estatals establertes per la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, per la normativa dictada en el seu desplegament, per la normativa reguladora del patrimoni de la Generalitat adaptada a les seves peculiaritats d'organització i funcionament i pels estatuts o altra normativa interna de les universitats.

Article 156

Béns de domini públic

- Els béns i els drets de cadascuna de les universitats públiques de Catalunya afectats al servei públic tenen la consideració de béns de domini públic. La universitat assumeix la titularitat dels béns de domini públic afectes al compliment de les seves funcions, d'acord amb el que estableix l'article 80 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats.
- En l'exercici de les seves facultats patrimonials de desafectació dels béns immobles de domini públic, els consells socials de les universitats públiques de Catalunya requereixen la ratificació posterior del Govern de la Generalitat.

Article 157

Béns patrimonials

- Els béns i drets que adquireixin les universitats públiques, quan no estiguin afectats al servei públic, tenen la consideració de béns patrimonials.
- L'alienació de títols de societats que desenvolupin o gestionin serveis públics o d'altres,

o que impliquin directament o indirecta l'extinció de la participació de la universitat o la pèrdua de la seva condició majoritària, ha d'ésser acordada pel consell social.

Article 158

Gestió i conservació del patrimoni

Les universitats públiques són responsables de la gestió, la conservació i l'administració de llurs béns.

Article 159

Exportació

- Es reconeix a les universitats establertes a Catalunya la condició de beneficiàries de les expropiacions forçoses que facin les administracions públiques amb capacitat expropiatòria per a la instal·lació, l'ampliació o la millora dels serveis i els equipaments propis de la finalitat de les universitats.
- Es declaren d'utilitat pública i d'interès social els projectes d'obres per a la instal·lació, l'ampliació i la millora de les estructures destinades a serveis i dels equipaments dels campus universitaris i els parcs científicotecnològics, a l'efecte de l'expropiació forçosa dels béns i els drets necessaris per a llur establiment.
- L'aprovació del projecte porta implícita la declaració d'utilitat pública o interès social de l'expropiació, que es tramita pel procediment d'urgència establert per l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa del 16 de desembre de 1954.

Article 160

Contractació

La contractació de les universitats públiques resta subjecta a la normativa reguladora dels contractes de les administracions públiques, sens perjudici de les particularitats que deriven dels contractes per a la realització de treballs de caràcter científic, tècnic o artístic i per al desenvolupament d'ensenyaments d'especialització o d'activitats específiques de formació definits per l'article 83 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats.

CAPÍTOL II

El pressupost

Article 161

Règim jurídic

El pressupost de les universitats públiques es regeix per aquesta Llei, sens perjudici de les bases estatals establertes per la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, per la normativa de finances i pressupostària de la Generalitat, per la normativa que la desplega i pels estatuts o altra normativa interna de la universitat.

Article 162

Desenvolupament i execució

Correspon a la persona titular del departament competent en matèria d'universitats, havent escoltat els consells socials i amb l'informe previ del departament competent en matèria d'economia i finances, aprovar les normes i els procediments per a desenvolupar i executar el pressupost i per a controlar les inversions, les despeses i els ingressos de les universitats. Aquest control s'ha de fer mitjançant les tècniques d'auditoria pertinents.

Article 163

Autorització de costos de personal

- A l'estat de despeses corrents del pressupost s'ha d'adjuntar la relació de llocs de treball del personal de totes les categories de la universitat, especificant-ne la totalitat de les despeses i indicant si es tracta de personal docent i investigador o de personal d'administració i serveis, i, en ambdós casos, si és personal funcionari o contractat.
- Amb una antelació mínima de dos mesos a l'inici de l'any fiscal, les universitats han de comunicar al departament competent en matèria d'universitats una previsió agregada de les places dels cossos docents i investigadors i dels contractes docents i investigadors que han d'ésser convocats o oferts durant l'any fiscal.
- Els costos del personal docent i investigador, els del personal d'administració i serveis i la previsió agregada de places i contractes han d'ésser autoritzats pel Govern de la Generalitat.

Article 164

Supervisió econòmica

- Cada universitat ha de trametre al departament competent en matèria d'universitats, en el termini que aquest departament determini, la liquidació auditada del pressupost anterior i la resta de documentació que constitueixen els comptes anuals de les entitats en el capital o fons patrimonial equivalent de les quals la universitat té participació majoritària, als efectes de llur remissió a la Intervenció General de la Generalitat i a la Sindicatura de Comptes.
- El consell social ha de supervisar les actuacions pròpies de les funcions d'auditoria de la universitat.

Article 165

Pla de comptabilitat

Les universitats públiques han d'aplicar el Pla especial de comptabilitat pública que aprovi, un cop escoltades les universitats, la Intervenció General de la Generalitat. En tot el que no estableixi el Pla especial de comptabilitat, és aplicable el Pla general de comptabilitat pública de la Generalitat de Catalunya.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

Competència material

Les referències d'aquesta Llei al departament competent en matèria d'universitats i a les universitats de manera conjunta s'entenen fetes en l'àmbit de les competències respectives, tot respectant l'autonomia universitària.

Segona

Relacions laborals

- Tots els establiments de cada universitat pública de competència de la Generalitat constitueixen un únic centre de treball.
- No obstant el que estableix l'apartat 1, a efectes representatius, per a cada universitat pública, les relacions laborals del personal acadèmic contractat i els ajudants i les relacions laborals del personal d'administració i serveis contractat en règim laboral constitueixen, cadascuna per si mateixa, un centre de treball diferenciat.

3. El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques han de promoure la constitució d'una estructura tècnica amb la finalitat d'assumir la representació de la part pública en la negociació de convenis, acords i pactes col·lectius i assistir les universitats públiques per a aplicar-los i administrar-los.

Tercera

Denominacions i publicitat

La utilització de les denominacions que la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, i aquesta Llei reserven a les universitats, els centres, els ensenyaments, els títols universitaris oficials i els òrgans unipersonals de govern creats i reconeguts d'acord amb el que s'hi disposa, i també la utilització d'altres denominacions que per llur significat puguin induir a confusió, pot ésser objecte de sanció, d'acord amb el que disposa la Llei 1/1990, del 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i els usuaris.

Quarta

Oficina sobre l'espai europeu d'ensenyament superior

1. En el marc del Consell Interuniversitari de Catalunya, s'ha de crear una oficina amb l'objectiu de potenciar la plena integració de les universitats en l'espai europeu d'ensenyament superior.

2. Corresponen a l'oficina a què es refereix l'apartat 1 les funcions següents:

a) Actuar com a observatori, a Catalunya, de les tendències europees i internacionals en matèria d'ensenyament superior.

b) Proposar mesures per a adaptar les universitats, en els diferents àmbits, als continguts de l'espai europeu d'ensenyament superior.

c) Fer propostes per a adaptar els plans d'estudis al model d'estructures cícliques europees i internacionals.

d) Fomentar les relacions entre les institucions universitàries catalanes i les de la resta d'Europa.

e) Donar suport a les universitats per a llur participació en els programes europeus de mobilitat i cooperació.

f) Les altres funcions que li encomani la Junta del Consell Interuniversitari de Catalunya.

Cinquena

Silenci administratiu

1. El termini màxim per a notificar la resolució expressa en els procediments de creació i reconeixement d'universitats és d'un any, i en els procediments d'ordenació de l'activitat universitària establerts pels articles 104, 105, 106, 110 i 113 del capítol II del títol IV és de sis mesos. Passat el dit termini sense que s'hagi dictat resolució s'entenen desestimats, en els termes establerts per la Llei 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

2. Els estatuts de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya regulada per aquesta Llei han de fixar el termini per a la resolució dels procediments de la seva competència. En tot cas, els informes relatius al professorat lector i el professorat col·laborador

s'han d'emetre en el termini màxim de tres mesos, passats els quals s'entenen valorats positivament. Les acreditacions de recerca s'han d'expedir en el termini màxim de sis mesos, passats els quals sense resolució expressa s'entenen atorgades.

Sisena

Universitat Oberta de Catalunya

1. En atenció a la Llei 3/1995, del 6 d'abril, de reconeixement de la Universitat Oberta de Catalunya, i a la seva condició d'universitat impulsada per la Generalitat, i sens perjudici del que estableix aquesta Llei, les normes d'organització i funcionament de la Universitat Oberta de Catalunya, que han d'ésser aprovades pel Govern de la Generalitat, n'han d'establir l'estructura docent, de recerca i de gestió; els sistemes de participació; les condicions docents del seu professorat propi, el règim específic del personal docent col·laborador i el règim dels convenis de col·laboració amb entitats públiques i privades, per a l'impuls de la xarxa de centres i punts de suport.

2. El finançament, els procediments i les normatives dictades pel departament competent en matèria d'universitats poden ésser objecte de previsions particulars per a adaptar-los a les característiques especials que, per la seva Llei de reconeixement, té la Universitat Oberta de Catalunya.

3. En el termini màxim de sis mesos, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la Universitat Oberta de Catalunya ha d'adaptar les seves normes d'organització i funcionament conforme al que s'hi disposa i trametre-les al Govern de la Generalitat perquè les aprovi.

Setena

Relació entre universitats i institucions sanitàries

Els departaments competents en matèria d'universitats i de sanitat han de promoure la regulació del règim jurídic singular dels hospitals i els centres assistencials universitaris, d'acord amb la normativa vigent i amb els principis i objectius d'aquesta Llei.

Vuitena

Perspectiva de gènere

El departament competent en matèria d'universitats i les universitats han de promoure accions per a assolir la igualtat d'oportunitats entre homes i dones en tots els àmbits universitaris.

Novena

Foment de la recerca, el desenvolupament i la innovació empresarials

El Govern de la Generalitat ha d'estimular i ajudar les empreses perquè augmentin els recursos que destinen a recerca, desenvolupament i innovació, tant els assignats a l'empresa mateixa com els de cooperació amb les universitats i els centres de recerca. Igualment, el Govern de la Generalitat ha de promoure la presència activa de les empreses en la recerca universitària i en l'espai europeu de recerca.

Desena

La Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA)

1. Les universitats poden acordar amb la Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA) la vinculació d'investigadors a progra-

mes o projectes de recerca, en els termes establerts per l'article 62.

2. Les universitats poden contractar els investigadors vinculats de la Institució o d'altres entitats per a desenvolupar tasques docents com a professors col·laboradors, associats o visitants, d'acord amb la normativa aplicable.

Onzena

Conciliació de la vida laboral i familiar

Les universitats, en llur normativa de reglamentació interna, han d'establir mesures de conciliació de la vida laboral i familiar dels membres de la comunitat universitària.

Dotzena

Paternitat o maternitat del professorat lector

En cas de maternitat o paternitat dels professors lectors durant el període contractual, els dotze mesos següents al naixement del fill o filla no són computats als efectes de la limitació temporal del contracte legalment establerta.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Adaptació dels consells socials

1. En el termini màxim de sis mesos, a comptar de l'endemà de la publicació dels estatuts de la universitat corresponent en el DOGC, els consells socials han d'adaptar llur composició al que estableix el capítol III del títol III, i n'han d'ésser designats i nomenats tots els membres. Mentrestant, resta prorrogat el mandat dels membres que, abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, integraven els consells socials.

2. La primera renovació dels consells socials s'ha de produir en el termini de quatre anys a comptar de l'endemà d'haver estat constituïts.

Segona

Adaptació del Consell Interuniversitari de Catalunya

Els òrgans col·legiats que formen el Consell Interuniversitari de Catalunya s'han de constituir en el termini màxim de sis mesos a comptar de l'endemà de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Mentre no es porti a terme aquesta constitució, llurs funcions han d'ésser exercides pels òrgans actuals.

Tercera

Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya

1. Mentre no hagin entrat en vigor els estatuts de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, les funcions establertes per l'article 140 són exercides, amb caràcter transitori, pel Consorci Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya, constituït pel Decret 355/1996, del 29 d'octubre.

2. Els béns i els mitjans materials adscrits al Consorci, que són de titularitat de la Generalitat, s'han d'integrar a l'entitat de nova creació, d'acord amb llur naturalesa jurídica originària. L'entitat de dret públic també se subroga en la posició jurídica de l'esmentat Consorci pel que fa als drets adquirits i les obligacions contretes.

3. El personal laboral que, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, presti serveis en el Consorci s'ha d'integrar a l'entitat de nova creació, la qual se subroga de manera expressa

respecte a les relacions contractuals laborals del dret personal.

4. El Consell de Direcció del Consorci ha d'adoptar els acords necessaris per a donar compliment al que estableix aquesta Llei.

5. La primera renovació dels membres del Consell de Direcció de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya s'ha de produir en el termini de quatre anys a comptar de l'endemà d'haver estat constituït.

Quarta

Beques i crèdits

Mentre no es faci efectiva la transferència de funcions i serveis de l'Estat en matèria de beques, la plena efectivitat del que disposa l'article 41 s'ha de produir a partir de l'assumpció per la Generalitat de la transferència de funcions i serveis de l'Estat en aquesta matèria.

Cinquena

Adaptació dels estatuts i les normes d'organització i funcionament

Les universitats públiques i privades han d'adaptar llurs estatuts i llurs normes d'organització i funcionament al que estableix aquesta Llei en els terminis establerts per les disposicions transitòries segona i tercera, respectivament, de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats.

Sisena

Adaptació curricular sobre l'espai europeu d'ensenyament superior

El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques, mitjançant l'oficina sobre l'espai europeu d'ensenyament superior creada al si del Consell Interuniversitari de Catalunya, han de treballar en l'adaptació curricular dels diferents estudis per a adequar-los a la nova estructura cíclica europea. L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya pot acreditar les titulacions pròpies que posin en marxa les universitats en correspondència amb les titulacions establertes en el marc de l'espai universitari europeu.

Setena

De la desvinculació acadèmica

El que disposa l'article 47.1.c sobre la desvinculació acadèmica de la universitat convocant durant dos anys, no és aplicable:

a) A les persones que en el moment de l'entrada en vigor de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, tenien contracte d'ajudant.

b) A les persones que en el moment de l'entrada en vigor de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, tenien contracte de professor associat.

c) Al professorat dels cossos docents i els investigadors que ho eren a l'entrada en vigor de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

En el moment d'entrar en vigor aquesta Llei resten expressament derogats:

a) La Llei 26/1984, del 19 de desembre, de coordinació universitària i de creació de consells socials.

b) L'article 3 de la Llei 2/1992, del 7 de juliol, de modificació de la Llei 13/1989, relativa a l'Administració de la Generalitat, i la Llei 26/1984, del 19 de desembre, relativa a les universitats.

c) La Llei 15/1998, del 28 de desembre, del Consell Interuniversitari de Catalunya.

d) La Llei 16/1998, del 28 de desembre, dels consells socials de les universitats públiques de Catalunya.

e) L'article 2 i la disposició addicional cinquena de la Llei 25/1998, del 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro.

f) La Llei 3/1999, del 26 d'abril, de modificació de la Llei 16/1998, del 28 de desembre, dels consells socials de les universitats públiques de Catalunya.

g) La Llei 23/2000, del 2 de desembre, de modificació de la Llei 15/1998, del 28 de desembre, del Consell Interuniversitari de Catalunya.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Desplegament normatiu i execució

Correspon al Govern i al departament competent en matèria d'universitats, en l'àmbit de les seves competències, dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei, tot respectant l'àmbit propi de l'autonomia universitària.

Segona

Aportacions a les universitats públiques

1. La Generalitat, amb l'objectiu de fer eficaç aquesta Llei i en el marc del Consell Interuniversitari de Catalunya, ha de fer un seguiment de les magnituds i els indicadors del sistema universitari de Catalunya en comparació amb el conjunt de l'espai europeu d'ensenyament superior, i impulsar l'objectiu de la plena convergència amb Europa en l'horitzó del 2010 mitjançant les mesures de tota mena -jurídiques, econòmiques, financeres i de política científica- que siguin necessàries.

2. En qualsevol cas, els pressupostos de la Generalitat han d'augmentar la dotació assignada al finançament de les universitats públiques, dins el període 2003-2010 i de manera gradual, fins arribar a un increment real mínim del 30% de la dotació pressupostada per al 2002.

3. Per a promoure les noves figures contractuals permanents de professorat, la Generalitat ha d'elaborar i dotar pressupostàriament un pla que estableixi en dotze anys la creació de 400 contractes de catedràtic contractat i 800 de professorat agregat, a raó aproximada de 100 contractes de catedràtic o professor agregat per any, contractes que ha de cofinançar en el 50%. Aquestes aportacions, addicionals a l'increment indicat per l'apartat 2, han d'ésser incloses cada any en els pressupostos de la Generalitat, a partir dels pressupostos del 2003.

4. Als efectes del que prescriuen els apartats 1, 2, i 3, s'autoritza el Govern de la Generalitat a adoptar les mesures de caràcter reglamentari necessàries per a materialitzar els dits compromisos.

Tercera

Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor als vint dies d'haver estat publicada en el DOGC, llevat del tí-

tol VII, que entra en vigor l'endemà de la publicació de la Llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoquei la facin complir.

Palau de la Generalitat, 19 de febrer de 2003

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

ANDREU MAS-COLELL

Conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació

(03.049.128)

*

DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT

ORDRE

ENS/58/2003, de 12 de febrer, per la qual es determinen les convalidacions dels ensenyaments de formació professional específica.

El Reial decret 777/1998, de 30 d'abril, pel qual es desenvolupen determinats aspectes de l'ordenació de la formació professional en l'àmbit del sistema educatiu (BOE núm. 110, de 8.5.1998), estableix, a l'article 12.1, la convalidació dels mòduls professionals comuns a diversos cicles formatius, sempre que tinguin idèntica denominació, durada, capacitats i criteris d'avaluació.

Altrament, aquest mateix Reial decret preveu, a l'article 12.2, que es podran establir convalidacions entre els mòduls professionals que, tot i no reunir alguna de les condicions que estableix el punt anterior, tinguin suficient grau d'afinitat a nivell de les capacitats i els continguts bàsics.

L'Ordre del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport de 20 de desembre de 2001 (BOE núm. 8, de 9.1.2002), per la qual es determinen convalidacions d'ensenyaments de formació professional específica derivada de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, estableix aquesta convalidació per a mòduls afins, a partir de l'anàlisi curricular dels decrets de mínims de cada títol.

El Decret 332/1994, de 4 de novembre, pel qual s'estableix l'ordenació general dels ensenyaments de formació professional específica a Catalunya (DOGC núm. 1990, de 28.12.1994), estableix a l'article 7 que els mòduls professionals s'estructuraran en crèdits de caràcter teoricopràctic, de durada variable. Aquest mateix Decret específica, a l'article 17, que el currículum de cada cicle formatiu l'establirà el Govern de la Generalitat de Catalunya.

L'Ordre de 23 de setembre de 1998 determina els efectes acadèmics de la incorporació de l'alumnat procedent dels cicles formatius de grau mitjà als ensenyaments de batxillerat (DOGC núm. 2746, de 19.10.1998).

En conseqüència, convé determinar les convalidacions entre crèdits dels diferents cicles formatius de formació professional específica de les mateixes famílies professionals o afins, així com les convalidacions amb el batxillerat, respectant, però, la normativa estatal de caràcter bàsic.

Per tot això, a proposta de la Direcció General de Formació Professional, amb l'informe del Consell Escolar de Catalunya i d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora,

ORDENO:

Article 1

Finalitat i àmbit d'aplicació

Aquesta Ordre té com a finalitat establir les convalidacions entre crèdits de diferents cicles formatius de formació professional específica, i entre aquests cicles i el batxillerat, i és d'aplicació en tots els centres docents de l'àmbit territorial de Catalunya.

Article 2

Convalidació directa entre crèdits

2.1 Les convalidacions entre crèdits trans-

versals i, per tant, comuns a diversos cicles formatius, es detallen a l'annex 1 d'aquesta Ordre. Les convalidacions entre crèdits considerats afins, però no idèntics, d'acord amb els decrets del currículum dels cicles formatius corresponents, es detallen a l'annex 2 i a l'annex 3 (convalidacions de caràcter general) d'aquesta Ordre.

2.2 La convalidació directa es pot aplicar també entre mòduls professionals quan es tracti d'alumnes que no han cursat els cicles formatius amb estructura de crèdits, d'acord amb l'Ordre del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport de 20 de desembre de 2001, per la qual es determinen convalidacions d'ensenyaments de formació professional específica, derivada de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, de caràcter general per a tot l'Estat.

Article 3

Convalidacions singulars

Les convalidacions singulars que depenen del nivell d'autonomia de què disposen els centres docents per adaptar el currículum a les necessitats de capacitació de l'alumnat, a partir de la utilització de les hores a disposició del centre que preveu el Decret del currículum, són aplicables:

- Als crèdits establerts en el corresponent Decret del currículum del cicle formatiu, als quals els centres haguessin afegit continguts.
- Als crèdits nous programats pels centres.
- Als crèdits d'altres cicles formatius.

Article 4

Resolució de convalidacions singulars per part del centre docent

4.1 En el cas de crèdits amb continguts d'hores de disposició del centre docent, la direcció pot establir-ne la convalidació sempre que hi hagi afinitat de continguts, tant en el cas que el crèdit aportat hagi estat cursat en el mateix centre com en un altre.

4.2 Quan l'alumnat acrediti experiència laboral, la direcció del centre pot atorgar-li l'exempció del crèdit de formació en centres de treball, d'acord amb el que estableix l'article 16 del Reial decret 777/1998, de 30 d'abril.

Article 5

Resolució de convalidacions singulars per la Direcció General de Formació Professional

En els casos particulars que no preveuen els articles 2 i 3 d'aquesta Ordre, la Direcció General de Formació Professional pot convalidar determinats crèdits en els casos següents:

- Adaptacions curriculars de cicles formatius, aprovades pel Departament d'Ensenyament.
- Convalidacions de mòduls professionals per determinats crèdits, la convalidació dels quals no està prevista en l'Ordre del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport de 20 de desembre de 2001.
- Altres casos particulars de convalidacions de crèdits, no previstos en els apartats anteriors d'aquesta Ordre, i que podrien ser objecte de convalidació.

Article 6

Convalidacions entre cicles formatius i batxillerat

6.1 D'acord amb l'article 13 del Reial decret 777/1998, de 30 d'abril, correspon a la direcció

del centre on s'hagi matriculat l'alumne per cursar el batxillerat convalidar-li les matèries següents:

Electrotècnia, si ha superat el crèdit electro-tècnia d'un dels cicles formatius de grau mitjà següents:

- Equips i instal·lacions electro-tècniques.
- Instal·lació i manteniment electromecànic de maquinària i conducció de línies.
- Manteniment ferroviari.
- Muntatge i manteniment d'instal·lacions de fred, climatització i producció de calor.

Química, si ha superat els crèdits que s'especifiquen d'un dels cicles formatius de grau mitjà següents:

- Laboratori (química analítica clàssica i química analítica instrumental).
- Operacions de fabricació de productes farmacèutics (química aplicada).
- Operacions de procés de pasta i paper (química aplicada).
- Operacions de procés en planta química (química aplicada).
- Operacions d'ennobliment tèxtil (química tèxtil).

6.2 D'acord amb l'Ordre de 23 de setembre de 1998, correspon a la direcció del centre on s'hagi matriculat l'alumne per cursar el batxillerat atorgar l'exempció de les matèries optatives del batxillerat i del treball de recerca a l'alumnat que hagi superat qualsevol cicle formatiu de grau mitjà.

6.3 Així mateix, correspon a la direcció del centre acordar les convalidacions de determinades matèries de batxillerat per crèdits de cicles formatius, en els casos següents:

- A l'alumnat que tingui aprovada la matèria optativa de formació laboral, prevista en la part diversificada del currículum del batxillerat, se li convalida el crèdit formació i orientació laboral de qualsevol cicle formatiu de grau mitjà o superior.
- A l'alumnat que tingui aprovada la matèria de química de batxillerat, se li convalida el crèdit química bàsica del cicle formatiu de grau mitjà laboratori.

Article 7

Resolució de convalidacions singulars

D'acord amb la normativa vigent, la Direcció General de Formació Professional del Departament d'Ensenyament resol amb caràcter individualitzat les possibles convalidacions que no preveuen els annexos d'aquesta Ordre, com és el cas dels ensenyaments extingits, els ensenyaments universitaris, els ensenyaments a l'estranger i altres casos particulars.

Article 8

Procediment

8.1 L'alumne interessat ha de formalitzar la sol·licitud de convalidació, adjuntant la documentació pertinent, segons el model d'instància que consta a l'annex 4, i l'ha de presentar a la direcció del centre docent on està matriculat.

8.2 La competència per resoldre les convalidacions correspon a:

- El centre docent, per als casos detallats als articles 2, 4 i 6 d'aquesta Ordre.
- La Direcció General de Formació Professional, per als casos detallats als articles 5 i 7 d'aquesta Ordre.